

Rg. N. B. 481

સૂરિ સદ્ગુરુઓ નમઃ

શ્રી

નન્દ પ્રકાશ.

વિકીડિતવૃત્તમ્ ॥

તત્ત્વાત્પારથા હતસુખાન્દ્યા જનાનાં બ્રજાન્
 તાનુર્દર્શનમના દયાર્દ્રહૃદયો રુધ્વેન્દ્રિયાશ્વાન્ જવાત્
 જન્તૂન્મા જહિ જ્ઞાનતઃ પ્રશમય ક્રોધાદિશત્રુનિતિ
 'આત્માનન્દ પ્રકાશ' માદિશદસૌ જીયાજિનેન્દ્રઃ પ્રથુઃ ॥૧॥

પુ. ૧૯.

વીર સં. ૨૪૪૮ મહા આત્મ સં. ૨૬

અંક ૭ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ જ્ઞાન આરાધન (પદ) ...	૧૬૫	૭ રાષ્ટ્રિયશાળાના અભ્યાસક્રમની	
૨ ૭ લેસ્માનું સ્વરૂપ (પદ) ...	૧૬૬	રૂપરેખા. ...	૧૭૬
૩ આવકની કરણીનું રહસ્ય. ...	૧૬૭	૮ સુખપ્રત્યુ પાણી લાગવું ...	૧૮૧
૪ સંયમમાં સુખ કેવી રીતે છે?... ૧૭૧		૯ વર્તમાન સમાચાર. ...	૧૮૪
૫ યોગતાનુકૂળ વ્યવસાયની પસંદગી. ૧૭૩		૧૦ અંધાવલોકન. ...	૧૮૭
૬ સામાયિક કરવા વિષે (પદ) ૧૭૮		૧૧ સ્વર્ગવાસ ...	૧૮૮

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) રૂપાંતર નાના ૪.

આનંદ શ્રીનંદીય પ્રેસમાં શાહ ગુલામચંદ કલુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા ભાષાંતર.

જેમાં દેવ, ગુરૂ અને ધર્મતત્ત્વનું સ્વરૂપ અનેક ઉપદેશક કથાઓ સાથે આપવામાં આવેલ છે તેટલુંજ નહીં પરંતુ કેટલાક જૈન તિર્થો જેવા કે ગિરનારજી, આબુજી, શ્રી જીરાપદ્વી, કલોધી, કલ્લીકુંડ, અંતરીક્ષજી, સ્તંભન અને શત્રુંજય વગેરે તિર્થો ઉપર કયા કયા મહાન પુરૂષોએ મંદિર, પ્રતિષ્ઠા વગેરે જે જે વર્ષમાં કરી તેનું વિવેચન અને તે તે તીર્થ સ્થાપન કયા સંયોગમાં થયું તેનું ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ ઘણું સુંદર વર્ણન કરેલું છે. તે ખાસ વાંચવા, અને જાણવા જેવું છે. દેવ, ગુરૂ, ધર્મ તેમજ સમ્યક્ત્વ તે સંબંધી સ્ફૂટ સ્વરૂપ તેની ભક્તિથી તથા આરાધનથી કયા મનુષ્યો સુખી થયા તેની વિરૂદ્ધ વર્તન કરવાવાળા કોણ કોણ દુઃખી થયા તેની અનેક કથાઓ આપવામાં આવેલી છે; તમજ જિનેશ્વરના ગુણોનું સ્મરણ, ધ્યાન, યાત્રા, ચૈત્ય, સ્તવન, અર્ચન, સદ્ધર્મસાધના અને ગુરૂ સેવા વગેરેથી કેવી સમ્યક્ત્વની સ્થિરતા થાય છે તેનું ઘણું અસરકારક સ્વરૂપ આપવામાં આવેલું છે. એકંદર રીતે ઉપદેશક હોવાથી આખો ગ્રંથ મનન પૂર્વક વાંચવાથી આત્મામાં શાંતતા, સમક્તિની સ્થિરતા અને નિર્મળતા ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા અને તીર્થોપર ઉપર ભક્તિ ઉત્તમ કરવામાં એક અપૂર્વ સાધન રૂપ ગ્રંથ છે. ભાષા ઘણી સરલ છે. માત્ર થોડી નકલો સીલીકે છે, ઘણી કોપી તો આ માસિકના ગ્રાહકોને ભેટમાં અપાઈ ગયેલ છે. કિંમત એક રૂપિયો પોસ્ટેજ બુદ્ધ અમારે ત્યાંથી મળશે.

આ સભાના લાઈફ મેમ્બરોને ભેટના બે પુસ્તક ટપાલ ખરચના રૂ. ૦-૫-૦ ના વી. પી. થી મોકલવા શરૂ થયા છે, જે સ્વીકારી લેવા.

૧ ઉપદેશ સિત્તરી ગ્રંથ.

૨ ચૌદરાજ લોકપુખ.

ગયા વર્ષનાં પુસ્તક ન મળ્યાં હોય તેમનો પત્ર આવેથી મોકલીશું, તે માટે ૦-૪-૦ ટીકીટ ખીડવી.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શેઠ યુનીલાલ વીરચંદ,	૨૦ રાંધનપુર.	૫૦ વ૦ લાઇફ મેમ્બર.
૨ શેઠ કેશવલાલ દલસુખભાઈ,	૨૦ અમદાવાદ.	" "
૩ શેઠ હંસરાજભાઈ લક્ષ્મીચંદ,	૨૦ અમરેલી.	" "
૪ શ્રી આઈ. જી. ધ. પ્ર. સભાની લાયબ્રેરી,	૨૦ અમદાવાદ.	ખી. ૦ વ૦ લાઇફ મેમ્બર.
૫ સંઘાણી કાળીદાસ નેમચંદ,	૨૦ મોરવાડા.	" "
૬ શા. ડાહ્યાલાલ હરીચંદ,	૨૦ ભાવનગર.	" "
૭ સુખડીઆ લાયચંદ વીરજી.	"	" "

વાર્ષિક મેમ્બર.

૮ શા. જયંતીલાલ હરીલાલ,	૧૨ વડોલ હરજીવનદાસ ડાહ્યાભાઈ,	૨. લીલી- યા મોટા.
૯ સંઘવી અમરચંદ ધનજીભાઈ,	"	"
૧૦ શા. માણેચંદ ગોરધનદાસ.	૧૩ શા. જીવણચંદ હકમીચંદ,	૨. ખારડોલી.
૧૧ શા. ત્રીભોવનદાસ હરખચંદ,	૧૪ શેઠ ધનજી નરશી,	૨. હુબલી.

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

તત્ત્વવેદિષ્વાત્મનોઽન્તર્ભાવમભિલપતા સકલકાલં સર્વેણ સ્વ-
વિકલ્પજલ્પાચરણાનાં સાર્થકત્વં યત્નતઃ પરિચિન્તનીયમ્,
તદ્વેદિનાં ચ પુરતઃકીર્તનીયમ્, તે હિ નિરર્થકે-
ષ્વપ્યાત્મવિકલ્પજલ્પવ્યાપારેષુ સાર્થકત્વબુદ્ધિં કુર્વા-
ણમનુકમ્પયા વારયેયુઃ ।

પુસ્તક ૧૯] વીર સંવત્ ૨૪૪૮ મહા. આત્મ સંવત્ ૨૬. [અંક ૭ મો.

ૐ

જ્ઞાન આરાધન.

અવલોકતા ષટ્ દર્શનો જૈનેતરો ભૂલા ભમે,
જૈનો તણી શિવ સાધના આન્તર વિષે સહેજે રમે;
ઉત્પાદ વ્યય ને મુવતું સત જ્ઞાન દિવ્ય મનોહર,
એ જૈન આગમને સદા વંદન ત્રિયોગે હું કરું. ૧
પંચાંગી જૈનાગમ ખરેખર મૂક્તિ માર્ગ બતાવશે,
એકેક અંગની ભાવના સ્ખલના કરી અટકાવશે;
ચૈતન્ય શુદ્ધિ અને નહિ કૈવલ્ય જ્ઞાન વિના કદા,
સહ જ્ઞાનને આરાધતા શિવ શર્મા યોગ બને તદા. ૨

રા. રા. વેલચંદ ધનજી.

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અથ છ લેશ્યાનું સ્વરૂપ.

(આવો આવો જશોદાના કંથ અમ ઘેર આવોરે—એ રાગ.)

સંસાર વને એક જાંબુનું વૃક્ષ ફળેલુંરે,
 ષટ પંથીનું ટોળું ત્યાં થઈ જાય મળેલુંરે;
 જુદી જુદી લેશ્યાના તે ષટ પંથીઓ જાણેરે,
 કૃષ્ણ, નીલ, કાપોત, તેજે, પદ્મ, શુકલ પ્રમાણેરે. ૧

કહે પંથીઓ જાંબુના ફળ ખાઈ ભૂખ સમાઈએરે,
 કૃષ્ણ લેશ્યાવાળો કહે મૂળથી ઊઝેડીને ખાઈએરે;
 ત્યારે નીલ લેશ્યાવાળો રહેજ કામળતા ધારીરે,
 કહે કાપીએ થડ પણ મૂળથી ન કાપો વિચારીરે. ૨

મૂળ રાખી થડને કાપીને ભૂખ મટાડોરે,
 જેથી વૃક્ષ રહે ને પુરાય પેટનો ખાડોરે;
 પછી કાપોત લેશ્યાનો પંથી દયા જરી લાવેરે,
 કહે કાપીએ થડ તો વૃક્ષ હુંડું થઈ જાવેરે. ૩

તે કરતાં ડાળું કાપીને ફળ ખહુ ખાઈએરે,
 તે કાપીને ખાતાં વૃક્ષ રહે સ્થિરતાઈએરે;
 પછી તેજે લેશ્યાનો પંથી કહે સુણો ભાઈરે,
 એવાં ડાળાઓ કાપતાં લાલ કે કાંઈ ન કમાઈરે. ૪

કામ માત્ર ફળોનું આપણને છે ભાઈરે,
 તેથી ફળના ગુચ્છા તોડીને ખાઈએ સવાઈરે;
 પછી પદ્મ લેશ્યાવાળો પાંચમો પંથી દયાળુરે,
 કહે કામ શું ગુચ્છાનું ફળ શુભ ખાઈએ મયાળુરે. ૫

તરૂં પરથી ચુંટીને ફળ ખાઈએ મળી સર્વેરે,
 જેથી વૃક્ષ કે ડાળને થાય ઇન્ત ન વિખરવેરે;
 એમ સાંભળી શુકલ લેશી જે દયાનો દરીયોરે,
 બોલ્યો શાન્ત સુધારસ વાણી સમતા ભરીયોરે. ૬

ભાઈ કામ છે પાકાં મિષ્ટ ફળોનું તમારેરે,
 તે વૃક્ષ નીચે છે પડેલાં ફાસુ પ્રકારેરે;
 તે ખાઈને ભૂખ સમાવીએ આપણુ ભાઈરે,
 નાહક કરીએ ન પિડા આ વૃક્ષને કાંઈરે. ૭

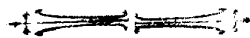
શ્રાવકની કરણીનું રહસ્ય.

૧૬૭

સુખે પેટ ભરાય તો પાપે પેટ ન ભરીએ,
 નિર્દોષ કૃણો ખાઈ સંતોષ વૃત્તિ આદરીએ;
 જેવા જેવા કોમળ તીવ્ર પ્રણામ માનવનારે,
 તેવા તેવા તે ખાંધે બંધ જીવો પરભવનારે. ૮

એમ પ્રકૃતિ બુદ્ધી બુદ્ધીના જીવો ચૈદ્ર રાજેરે,
 જેવા અધ્યવશાય તેવા પુણ્ય પાપ ઉપારજેરે;
 જેથી નરક નિગોદના બંધ પડે તેથી હરીએરે,
 એવી કૃષ્ણ, નીલ, કાપોત લેશ્યા પરહરીએરે. ૯

વળી તેજો, પદ્મ ને શુકલ લેશ્યા આદરીએરે,
 લેઈ સહજ સમાધિ ભવિ ભવ દરીએ તરીએરે;
 કહું પટ લેશ્યાનું સહજ સ્વરૂપ આનંદેરે,
 ગુરુ કપૂરવિજય કૃપાથી સાંકળાચંદેરે. ૧૦

શ્રાવકની કરણીનું રહસ્ય.

વિશ્વોપકારી ભગવાન તીર્થંકરોએ શ્રાવક શબ્દની યોજનામાં મહાન ઉદ્દેશ સમાવેલો છે. અને તે ઉદ્દેશની સાથે શ્રાવકત્વનું ખરું સ્વરૂપ સમજાવી દીધું છે. શ્રાવક એવા નામને ધારણ કરનાર વ્યક્તિ ઉત્તમ અધિકારવાળી હોવી જોઈએ. કારણકે શ્રીયુગાદિદેવના સમયના શ્રાવકોમાં સરલતાનો, તેમજ બાવીશ તીર્થંકર ભગવાનના સમયના શ્રાવકોમાં વિદ્રતા સાથે સરલતાનો ગુણ હોવાનું શાસ્ત્રકારે કહેલ છે ત્યારે શ્રી મહાવીર પ્રભુના વખતના શ્રાવકોમાં કેવા ગુણ—કરણી હોવા જોઈએ તે અત્ર પૂર્વાચાર્યના કથનથી જણાવીએ છીએ. શાસ્ત્રકારે પ્રથમ શ્રાવક શબ્દનો અર્થ આ પ્રમાણે બતાવ્યો છે.

શ્રદ્ધાલુતાં શ્રાતિ શૃણોતિ શાસનં, ધનં વપેદાશુ વૃણોતિ દર્શનમ્ ।

કૃંતત્યપુણ્યાનિ કરોતિ સંયમં, તં શ્રાવકં પ્રાહુરેમિ વિચક્ષણાઃ ॥

શ્રી જિનમંડન ગણી મહારાજ.

જે શ્રદ્ધાળુપણાને દૃઢ કરે, જિનેશ્વરની આજ્ઞાને શ્રવણ કરે, શુભ ક્ષેત્રોમાં દ્રવ્યનો વ્યય કરે, સમ્યક્ત્વને આદરે, પાપોનો નાશ કરે, મન ઈંદ્રિયોને વશ કરે તેને વિચક્ષણ પુરૂષો શ્રાવક કહે છે. આવા ઉત્તમ શ્રાવકો તો એકવીશ ગુણે કરી બાર વ્રતાદિ રૂપ વિશેષ ધર્મથી શોભતા હોય છે, પરંતુ સામાન્ય ધર્મે જે પાંત્રીશ

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુણ (માર્ગાનુસારીના) બતાવવામાં આવેલ છે, જે પ્રથમ ભૂમિકા રૂપે છે. તે ગુણો પૈકી પ્રથમ ગુણ “ ન્યાયસંપન્ન વિભવા: ” જે પોતાના ધંધામાં—વ્યવહારમાં પ્રમાણિકપણે વર્તી પૈસો અને વૈભવ મેળવે છે તેટલુંજ તો સામાન્ય (ગુણ)પણે પણ આ કાળના શ્રાવકોમાં પણ હોવું જોઈએ. તેટલુંજ પણ તે સિવાય તે સાથે તેનું હૃદય વર્તન કેવું હોવું જોઈએ, અને કરણીનું રહસ્ય શું હોવું જોઈએ તે માત્ર હુંકમાં આ લેખમાં બતાવીએ છીએ.

આત્માની અદ્ભૂત સંપત્તિને પ્રાપ્ત કરવાનું મહાન્ સામર્થ્ય તેનામાં હોવું જોઈએ. આ સ્થૂલ જગતના પ્રાણી પદાર્થના સંયોગ-વિયોગરૂપ પ્રાપ્તિ-અપ્રાપ્તિના લેશ પણ તેને ડગાવવાને સમર્થ થઈ શકતો નથી, અગમ્ય સંપત્તિના સ્વામિત્વનું ભાન તેની વૃત્તિમાં કાયમ રહ્યા કરતું નથી. તેની જ્ઞાનસંપત્તિ—વિચારસંપત્તિ એવી ઉત્તમ હોય છે કે, તેની આગળ આ જગતની તમામ સંપત્તિ એક નિર્જીવ વસ્તુ-તુલ્ય હોય છે. તેના ઉદાર હૃદયમાં કોઈપણ પ્રકારની બાહ્ય ઉપાધિથી કે સ્થૂલ આવરણથી સંકોચ કે ક્ષોભ પ્રાપ્ત થતા નથી. એવી શુદ્ધ શ્રાવક વ્યક્તિ કહેવાય છે. એક જૈન પંડિત આલંકારિક ભાષામાં લખે છે કે, “ આ ભારત ક્ષેત્રરૂપ ગગનમાં શ્રાવકરૂપી સૂર્ય એકવીશ ગુણરૂપી કિરણોથી પ્રકાશે છે અને છતાં તેનામાં દયારૂપ શીતળતા રહેલી છે. ” આથી શ્રાવક સ્વરૂપની કેટલી મહત્તા દર્શાવી છે ? એ મહાન્ વ્યક્તિ અનુક્રમે શુભ, રમણીય અને આનંદજનક બની શકે છે. તે ધર્મના અખંડિત મનોહર સ્થાનનો અધિકારી છે અને તેથી તે શાંતિ તથા તૃપ્તિને સાધી શકે છે. તે અવિરત ભૂમિકામાં વિચરે છે, છતાં અંતરમાં વિરત ભૂમિકામાં વિહાર કરવાની અભિલાષા ધરે છે. તે ગૃહસ્થ ધર્મને અંગે અનેક કામનાઓનો અભિલાષી થાય છે છતાં જો કદિ તે કામનાઓ પૂર્ણ ન થાય તોપણ અપ્રસન્ન-અસંતુષ્ટ થઈ અવનતિમાં આવી પડતો નથી; કારણકે, તે વૃત્તિઓની કામનાઓના પરિણામને સમજે છે. તેના હૃદયમાં કર્મે અને તેની પ્રકૃતિઓનું સ્વરૂપ ખડું રહે છે એટલે તેને તે બરાબર જાણે છે, તેથી તેની મનોવૃત્તિ કોઈપણ વિષયની લોલુપતા ધારણ કરતી નથી.

આવા શ્રાવકની કરણીને માટે આર્હત મહાત્માઓએ આગમની અંદર ઉત્તમ પ્રકારનું રહસ્ય દર્શાવેલું છે. જે રહસ્ય સમજવાથી પ્રત્યેક શ્રાવક પોતાના ધર્મની-કર્તવ્યની ઉન્નત સ્થિતિમાં અખંડ રહી શકે છે. તેની આગળ પ્રમાદ આદિ અવગુણો ટકી શકતા નથી. તેનો આત્મા તેના ગુણોની શીતળ છાયામાં રહી સ્થાનારોહણના સોપાન ઉપર ચઢવાને સમર્થ થાય છે. પછી તેને આ સંસારના ભય દુઃખ, કલેશાદિ પીડી શકતા નથી. અનુક્રમે તે આત્માની ઉચ્ચ ભૂમિકામાં આરૂઢ થવાનો પૂર્ણ અધિકાર મેળવે છે અને પોતાના શ્રાવક જીવનની યથાર્થ સાર્થકતા કરી શકે છે.

શ્રાવક શબ્દના ઉદ્દેશમાં આવું મહાન્ રહસ્ય રહેલું છે. તેવા શ્રાવકની કરણી

શ્રાવકની કરણીનું રહસ્ય.

૧૬૯

વિષે અહિં વિચારવાનું છે. કરણી શબ્દનો અર્થ કર્ત્તવ્ય થાય છે. પણ અહિં તે બાહ્ય કર્ત્તવ્ય નહીં પણ આંતર કર્ત્તવ્ય લેવાનું છે. સૂક્ષ્મદષ્ટિથી વિચાર કરતાં આંતર કર્ત્તવ્યમાં પરમાર્થનું સાધન કરવા ઉપરાંત વ્યવહારનું શુદ્ધ સાધન આવી જાય છે. તે વ્યવહાર સાધન ગોણું રહે છે અને પરમાર્થ સાધન મુખ્ય રહે છે. તેવી શ્રાવક કરણીનું રહસ્ય જાણવાથી શ્રાવકત્વનો અપાર મહિમા દેખાઈ આવે છે.

તે શ્રાવક કરણી મુખ્ય સાત પ્રકારે રહેલ છે, અને તેને માટે આગમમાં નીચેનો શ્લોક કહેલો છે, જે શ્લોક ધર્મજગરિકા પ્રસંગે પ્રત્યેક શ્રાવકને સ્મરણીય છે—

આર્યા.

કોડહં કા મેડવસ્થા કિં ચ કુલં કે પુનર્ગુણા નિયમાઃ ।

કિં ચ સ્પષ્ટં ક્ષેત્રં શ્રુતં ન કિં ધર્મશાસ્ત્રં ચ ॥ ૧ ॥

“હું કોણ છું ? મારી શી અવસ્થા છે ? મારું કયું કુલ છે ? મારામાં શું ગુણ છે ? શા નિયમ છે ? સાત પુણ્યક્ષેત્રોમાંથી મેં કયું ક્ષેત્ર ફરસ્યું નથી ? અને કયું ધર્મશાસ્ત્ર સાંભળ્યું નથી ? ” ૧

આ પદ્યથી શ્રાવક કરણીના સાત વિચારો દર્શાવી આપ્યા છે. પ્રત્યેક વિચાર અથવા ભેદ ઉંચી જાતના આંતર રહસ્યથી ભરપૂર છે. પ્રત્યેક ભેદની મહત્તા એટલી બધી ગંભીર છે કે, તે ઉપર જેટલું વિવેચન કરીએ તેટલું થોડું છે. વિશ્વોપકારી તીર્થંકરોએ તે કરણીના સાત સૂત્રોમાં અનુપમ, ગંભીરાશયવાળું રહસ્ય દર્શાવેલું છે.

શ્રાવકની પ્રથમ કરણી ‘હું કોણ છું.’

પ્રથમ શ્રાવકે પોતાને પીછાનવો જોઈએ. પોતે એક આત્મા છે. મનુષ્ય જાતિમાં જન્મેલો છે. પણ તે મનુષ્ય જાતિ કેવા પ્રકારથી અંકિત છે ? તે વિચારણીય છે. પોતે મનુષ્ય જાતિ છે. પણ તે શ્રાવકત્વથી અંકિત છે. એટલે મનુષ્ય જાતિમાં શ્રાવક કહેવાય છે. અહિં એટલું વિચારવાનું છે કે તે શ્રાવકત્વ માત્ર દ્રવ્યથી છે કે ભાવથી છે ? લલાટે કેશરનો ચાંદલો, કેડે કંદોરો અને વણિક જાતિને અનુકૂલ વેશાદિ એ બધાં દ્રવ્ય શ્રાવકત્વના ચિન્હો છે. ભાવના નથી, ભાવ અવ્યક્ત છે—ચિન્હ વગરનો છે. ભાવની મહત્તા દિવ્ય અને અદ્ભુત છે. તે હૃદયની ભૂમિનો વાસી છે. તેને કોઈ પણ બાહ્ય સ્વરૂપની અપેક્ષા નથી. તેને આંતર સ્વરૂપની અપેક્ષા છે. જ્યારે શ્રાવક પોતાના સ્વરૂપનો વિચાર કરશે, ત્યારે તેને સમજાશે કે, પોતે એક મનુષ્ય જાતિની મહત્તાનો અધિકારી છે. પોતાના અધિકારનું ભાન થતાં તેનામાં ઉચ્ચ વિચારો પ્રગટ થયા વિના રહેશે નહીં. જે વિચારો તેના શ્રાવકત્વને દીપાવનારા ગુણોના કારણ રૂપ થઈ પડે છે.

‘હું કોણ છું’ એવો વિચાર કરવા માટે એક વિદ્વાન લખે છે કે “પ્રત્યેક

૧૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મનુષ્યે પ્રથમ પોતાના સ્વરૂપનો વિચાર કરવો જોઈએ. તે વિચાર પણ ઊંચી જાતના ગુણોથી ભરપૂર હોવો જોઈએ, એટલે ‘હું એક માણસ છું’ એમ ન ધારવું, પણ ‘હું એક અમુક ધર્મના અધિકારવાળો કે અમુક કાર્ય સાધવાની શક્તિવાળો છું, એમ ગુણોથી ભરપૂર વિચાર કરવો જોઈએ.”

તે વિદ્વાનના હૃદયગ્રાહી વિચાર આ કરણીને પૂર્ણ રીતે પુષ્ટિ આપે છે. આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે વિશ્વોપકારી, પવિત્ર ભગવાન તીર્થંકરોએ દ્વરદશી^૧ વિચાર કરીને શ્રાવકની એ પ્રથમ કરણીની યોજના કરી છે.

જ્યારે ‘હું કોણ છું’ એમ વિચાર કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે વિચારકને પોતાના સ્વરૂપનું જ્ઞાન થઈ આવે છે, તે વખતે તેણે વિચારવું જોઈએ કે—‘હું એક મનુષ્ય જાતિનો અધિકારી આત્મા છું. મારામાં શક્તિઓ અને સામર્થ્યોનો વાસ છે. એ શક્તિ અને સામર્થ્ય શી રીતે પ્રગટ કરવા અને તેનો ઉપયોગ મારે કયાં કરવો જોઈએ? હું તેનો ઉપયોગ એવો કરું કે, જેથી મને ઉત્તમ પ્રકારનો લાભ મળે.” આવા વિચારો કરતાં તે ઉત્તમ શ્રાવક લાભ કારક, સુખસાધક અને હિતાવહ સ્થિતિઓ શોધી શકે છે અને પોતાના મનનું નિરીક્ષણ કરવાનું સામર્થ્ય મેળવી શકે છે. જ્યારે મનનું નિરીક્ષણ થાય છે એટલે તેનામાં નિર્મલ વૃત્તિઓ, ઉત્તમ શીલ-સ્વભાવો તથા સ્વાધ્યાયના અભ્યાસો કરવાની ઉત્સુકતા વધે છે. અને પોતે ‘કોણ છે,’ એ વિષય ઉપર ઉત્તમ પ્રકારે મનન કરે છે.

અનુભવી વિદ્વાનોએ આ કરણી ઉપર ઘણું વિવેચન કરી લખેલું છે. તેઓ એટલે સુધી લખે છે કે, “પોતાના સ્વરૂપનું નિરીક્ષણ કરનાર મનુષ્ય માનસિક અને નૈતિક બળ વધારી શકે છે, તે બળ તેના દરેક કાર્યોનું સાધક બને છે, વળી તેનામાં સંકલ્પ શક્તિ પ્રગટે છે. એટલે તે ઉચ્ચ પ્રકારના સંકલ્પો કરી શકે છે. જે સંકલ્પો કાર્ય સિદ્ધ કરવાની કળાને મેળવી શકે છે. આત્મનિરીક્ષક પુરૂષ પોતાના કર્તવ્યને યથાર્થ સમજી શકે છે, એટલે ધર્મ અને વ્યવહારના શુદ્ધ તત્ત્વો તેને સ્વતઃ ઉપલબ્ધ થાય છે. તેના પ્રત્યેક વિચાર તથા પ્રત્યેક ક્રિયા એવા કેળવાયેલા હોય છે કે જેથી ધારેલા પરિણામો ઉત્પન્ન કરી શકે છે.”

શ્રાવકની પ્રથમ કરણીનું આવું મહાત્મ્ય આગમમાં અને વિદ્વાનોના વિચારોમાં વિશેષ ચર્ચાએલું છે. મહાત્માઓએ તેનું અંતરંગ રહસ્ય ઉત્તમ પ્રકારે પ્રતિપાદિત કર્યું છે. એક તત્ત્વવેદી તેને માટે આ પ્રમાણે લખે છે—“વિવિધ પ્રકારે તમે તમારું સ્વરૂપ જાણો. તમે કોણ છો તે વિચારો અને તમારી પોતાની જ પરીક્ષા કરો, તમારી પોતાની પરીક્ષા કરવાથી તમારી વર્તમાન સ્થિતિનું જ્ઞાન વિકાસને પામશે.”

સંયમમાં સુખ કેવી રીતે છે ?

૧૭૧

સંયમમાં સુખ કેવી રીતે છે ?

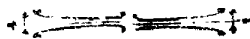
પરવશપણું અથવા પરાધિનપણું એ દુઃખ અને પોતે પોતાને વશ એ સ્વતંત્રતા અથવા સુખ છે, એમ દરેક શાસ્ત્રો અને તેના પ્રભુતા કહે છે. મન અને ઈંદ્રિયોને વશ થયેલ પ્રાણી બંધનમાં અને તેને વશ રાખનાર સ્વતંત્ર, છુટો, સુખી છે, કારણકે મનુષ્યોને સંસાર સમુદ્રમાં રળડવાને માટે બંધન અને તેનાથી મુક્ત થવા માટે માત્ર મનજ છે. માત્ર તેને તાબે થનાર પરતંત્ર અને તેને તાબે કરનાર સ્વતંત્ર છે. મનુષ્યોને સ્વાર્થ, લોભ, લાલચ, તૃષ્ણા, ઈર્ષ્યા વગેરે કષાયો વહેમ, ભય, ભીરૂપણું, આવેગો, મારા તારાપણું તે માત્ર મન અને ઈંદ્રિયોને કબજે નહીં રાખવાથીજ અને છે તેને કબજે કરનાર અને પોતાની મરજી પ્રમાણે કામ લેનાર પોતાનું ધ્યેય સાધી શકે છે, સફળુષુ પ્રાપ્ત કરી શકે છે અને સંયમી થતાં સ્વતંત્ર રીતે સુખ મેળવી શકે છે. સંયમ પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રથમ મનને પરાણે રોકવાની ટેવ પાડવી પડે છે. કારણ કે તે સંયમ શીખવાનો રસ્તો છે અને જ્યારે તે ખરાખર ટેવ પડે છે, ત્યારે આડે રસ્તે અને ખોટું કામ કરતાં અટકે છે અને તેમ જ્યારે અને ત્યારેજ તેને સંયમ કહેવામાં આવે છે. જ્યારે તે પ્રાપ્ત થાય ત્યારે દુર્ગુણ ઉલટું સફળુષુમાં બદલાઈ જાય છે. દાખલા તરીકે રસ્તામાં કોઈ રૂપાળી સ્ત્રી જતી હોય ત્યારે નખળા મનનો માણસ જ્યારે વિકાર દૃષ્ટિએ બીજાની દરકાર રાખ્યા વગર તેના સામું જુએ ત્યારે પ્રથમ ભૂમિકાએ મનને પરાણે રોકનાર તે તરફ જુએ પરંતુ તરતજ તે અયોગ્ય છે, એમ સમજી મન રોકે છે. વળી જુએ, વળી દૃષ્ટિ ખેંચી લે ત્યારે સંયમી પુરૂષ તેના તરફ નહીં જોતાં તે સાડું નથી અને જોવા જેવી વસ્તુજ નથી એમ સમજી તે તરફ દૃષ્ટિ ફેંકતો નથી. નજર જતી નથી. એટલા માટે શાસ્ત્રકાર મહારાજે બ્રહ્મચર્યની નવ વાડોમાં સ્ત્રીના અંગોપાંગ સંયમી પુરૂષોએ નિરખવા નહીં તે નવ વાડો પૈકી એક વાડ (કીલ્લો) કહેલી છે. જોકે આમ એકદમ બનવું અઘરું છે છતાં જેટલા પ્રમાણમાં માણસ પોતાનું મન કબજે રાખી શકે તેટલા પ્રમાણમાં તે સુખી, સ્વતંત્ર, સમજી અને મોટો ગણાય છે; સંયમી પુરૂષ પોતાની જાંઘળીના સંજોગો અને તેના ભવિષ્યને પણ તાબે રાખી સુખી થાય છે અને ઉજ્જવલ ભવિષ્ય તેની સાથે સાથે જ્યાં જાય ત્યાં સાથે રહી સુખ સંપાદન કરાવે છે, અને જે મનુષ્ય સંયમી નથી તે સંજોગનો ગુલામ બને છે અને તેમની ઇચ્છા પાર નહીં પડવાથી નિરાશ અને દુઃખી થઈ પોતાનું ભાવિ મલિન બનાવે છે. પોતાની ખુરી આદતો છોડવી તેમાં નિશ્ચય અને દઢતાની જરૂર પડે છે. ખરાખર ટેવો છોડવા મનને રોકવાની શરૂઆત કરી કે તરતજ કુદરતી રીતે લાલચ આવી ઉભી રહે છે તે તરફ વલખાં મારવા પડે છે તેને રોકવા

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુરતા આચરુની જરૂર પડે છે અને ધીરજ તથા હિંમત રાખી તે તરફ જોઈવાનો મજબૂત નિશ્ચય અને દૃઢતા હોય તો તે છુટી જાય છે. તેટલા માટે આનંદધનજી મહારાજે શ્રી કુંથુનાથ પ્રભુની સ્તુતિ કરતાં કહેલ છે કે “ જિમ જિમ જતન કરીને રાખું તેમ તેમ અલગું ભાગે ” કારણકે ઘણા કાળથી આ દેવ પડેલી હોય છે, વળી પણ કહ્યું છે કે “ મન સાધ્યું તેણે સઘળું સાધ્યું, એહ વાત નહીં ખોટી; એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું એકહી વાત છે ખોટી; ” એટલે કે મન વશ થયું તેણે તપ, જપ, સંયમ વિગેરે સઘળું સાધ્યું તે વાત ખોટી નથી, પરંતુ માત્ર તેમ બોલવા માત્રથી કે તેવા ઉલટા સંયોગો આવે ત્યારે તે સામે બેઘડક અડગરીતે ધૈર્યથી સામે થઈ રોકે ત્યારેજ સાધ્યું-સંયમ પ્રાપ્ત કર્યો કહેવય, કારણકે આ વાત જેવી તેવી નથી, પરંતુ ઘણી ખોટી છે. સંયમમાં અપૂર્વ સુખ છે અને દુઃખ છેજ નહીં એ વાત જો પુરતી લક્ષમાં આવે તો કયો મનુષ્ય અસંયમપણામાં, પરતંત્ર-પરવશપણામાં, ગુલામીપણામાં રહેવું પસંદ કરશે. મનને કબજે નહીં રાખનાર મનુષ્ય આખા જગતનો આશીયાળો, પરતંત્ર અને ગુલામ છે, ત્યારે સંયમી પુરૂષ સ્વતંત્ર-સુખી છે. સંયમી પુરૂષ પોતાને, કુટુંબને, કોમને અને છેવટે દેશને ચાહે છે, તેના દુઃખે દુઃખી થાય છે અને તેને સુખી બનાવે છે. જૈનદર્શનમાં ભૂતકાળમાં તેવા અનેક મહાત્મા થયાનું જૈન ઇતિહાસ જણાવે છે, ત્યારે વર્તમાનકાળમાં મહાત્મા ગાંધીજી કેવળ સંયમી અને ત્યાગી હોઈને એક આંગળીએ આખા હિંદને સુખી બનાવવા પરમાર્થ ક્ષેત્રમાં વિચરી રહ્યા છે; તેનું કારણ સંયમજ છે. દરેક મનુષ્યના હાથમાંજ સુખી સ્વતંત્ર સંતોષી થવું તે છે. જ્યારે ધીરજ, વિશ્વપ્રેમ-દયા, સંતોષ વિગેરે સદ્ગુણ સંયમીને સડજ હોય છે, ત્યારે અસંયમીને અધૈર્યતા, ધિક્કાર, ઈર્ષ્યા, હિંસકપણું, અસંતોષ અને વિષયલીનતા પણ તેને સ્વાભાવિક હોય છે. સંયમથી અઘરામાં અઘરા કાર્યોમાં ફતોહ મળે છે, મનોબળ વધે છે, દૈવીપણું પ્રાપ્ત થાય છે, બુદ્ધિ વિશાળ બને છે, પરમાર્થમાં આગળ વધે છે, જેથી દરેક મનુષ્યે નરરતન થવા માટે સંયમી થવું આવશ્યક છે. કોઈપણ ધર્મ, દેશ, પ્રજા અને કોમ માટે તેના ઉદ્ધાર-ઉન્નતિ તથા સુખ માટે તેવા મહાન પુરૂષો થવાની જરૂર છે. આ દેશમાં તેના વ્યવહાર અને ધર્મના ઉદ્ધાર માટે તેવા સંયમી અનેક પુરૂષો ઉત્પન્ન થાયો તેવી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રીભોવનદાસ—ભાવનગર.

યોગ્યતાનુકૂળ વ્યવસાયની પસંદગી.

૧૭૩

યોગ્યતાનુકૂળ વ્યવસાયની પસંદગી.

વિહુલદાસ મૂળચંદ શાહ,

પ્રત્યેક મનુષ્યને માટે કોઈને કોઈ વ્યવસાય, રોજગાર અથવા ધંધાની આવશ્યકતા છે અને પોતાને માટે બુદ્ધિમત્તા પૂર્વક વ્યવસાયની પસંદગી ઉપરજ મનુષ્ય-જીવનની સફલતા વા નિષ્ફળતા અવલંબિત છે. એવા ઘણાજ થોડા-હજારોમાં એક મનુષ્ય હશે કે જેઓને જીવનનિર્વાહ અર્થે કોઈપણ ઉદ્યોગ નહિ કરવો પડતો હોય, અર્થાત્ જેઓની પાસે જરૂર કરતાં અધિક સંપત્તિ હોય છે; પરંતુ એવા મનુષ્યોને પણ પોતાને માટે કંઈને કંઈ કાર્ય પસંદ કરવાની જરૂર પડે છે. એનું કારણ એ છે કે એવા મનુષ્યોને ઉદરપૂર્તિને માટે ભલે કષ્ટ ઉઠાવવું ન પડતું હોય, પરંતુ પોતાનું જીવન સુખમય બનાવવા માટે તથા તેને આલસ્યથી બચાવવા માટે, ઇચ્છા ન હોય તોપણ, કંઈને કંઈ કાર્ય કરવુંજ પડે છે. કહેવાની મતલબ એ છે કે મનુષ્ય-જીવન કાર્ય કરવા માટેજ છે અને ધનવાન તેમજ ધનહીન કોઈપણ મનુષ્ય તેનાથી બચી શકતો નથી.

જોકે એ વાતની સત્યતા નિર્વિવાદ સિદ્ધ છે કે સંસારના પ્રત્યેક મનુષ્યને કંઈને કંઈ વ્યવસાય યાને કાર્ય કરવુંજ પડે છે, તોપણ ઘણા યુવકોને એ વાતમાં ડર અને ઘણા રહે છે. તેઓ પોતાના માતા-પિતાથી વિખૂટા પડવા નથી ઇચ્છતા અને ઉદર નિર્વાહનો પ્રશ્ન પોતે ઉકેલવામાં બેઠજીતિ સમજે છે; પરંતુ તેઓને પણ કોઈ દિવસે બેઠજી અથવા મોડું કોઈપણ કાર્યનો આરંભ કરવો પડે છે. એટલા માટે જે યુવકો સંસારમાં પ્રવેશ કરી વિજય-પ્રાપ્તિની રષ્ટ્રહા રાખે છે તેઓનું એ કર્તવ્ય છે કે તેઓએ શીઘ્રતાથી એ વાતનો નિશ્ચય કરી લેવો જોઈએ કે આપણે આપણી બધી શક્તિઓનો કયા કાર્યમાં ઉપયોગ કરશું ? અનિશ્ચિત અવસ્થામાં રહીને વિલંબ કરવાથી અને વ્યર્થ સમય ગુમાવવાથી જરાપણ લાભ થતો નથી.

ઘણાએક મનુષ્યો સુખનો અર્થ સમજતા નથી. તેઓ કાંઈ ના અભાવને અર્થાત્ આલસ્યમાં સમય ગુમાવવાને સુખનું સાધન ગણે છે. તે એક ઘણીજ ગંભીર ભૂલ છે. કહેવાય છે કે ઉદ્યોગ રહિત અને કાર્યહીન મનુષ્યોનાં મનને સેત્રાન પોતાનું નિવાસસ્થાન બનાવે છે. ભારતવર્ષના એક મહાન અધિકારી પુરૂષને એવી આજ્ઞા મળી કે “હવે તમારી નોકરીના દિવસો પુરા થઈ ગયા છે. તમે નીમકહલાલીથી નોકરી બજાવી છે તેના બદલામાં તમને ઘરે બેઠા પેન્શન આપવામાં આવશે.” જ્યારે તેને એ આજ્ઞા મળી ત્યારે તે અત્યંત ખુશી થઈ ગયો. ખુશી એટલા માટે થયેલ કે હવે પોતાને નર્ક કરવું પડશે નહિ અને પોતે મોજ-મજામાં દિવસો

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગાળી શકશે. તેમણે આનંદના આવેશમાં પોતાના એક મિત્રને પત્ર લખી મોકલ્યો કે “ હવે હું હમૈશની માથાફૂટમાંથી છૂટો થયો છું. હવે મને દશગણ પૈસા મળે તો પણ હું કામ કરીશ નહીં. ” પાંચ પંદર દિવસ વીત્યા પછી જ્યારે તેને બેઠા બેઠા સમય પસાર કરવાનું આકેરૂં લાગવા માંડ્યું અને જ્યારે તેને માલૂમ પડ્યું કે કામ કર્યા વિના આલસ્યપૂર્ણ જીવન અત્યંત દુઃખદાયી થઈ પડે છે, ત્યારે તેણે ફરીવાર પોતાના તેજ મિત્રને દીલ્લીરી સાથે લખ્યું કે “ભાઈ! હું મૂર્ખતાથી એમ માનતો હતો કે કામ ન કરવામાંજ આનંદ રહેલો છે; પરંતુ હકીકત તદ્દન ઉલટી છે. હવે મને સ્પષ્ટ જણાય છે કે માફૂં પૂર્વ જીવન ઘણુંજ ઉત્તમ અને સુખપૂર્ણ હતું. જેટલું અધિક કામ કરવું પડતું હતું તેટલુંજ અધિક સુખ મળતું હતું ” સારાંશ એ છે કે પગપર પગ ચડાવી બેસી રહેવું તે મનુષ્યના દેહ-ધર્મની વિરૂદ્ધ છે. મનુષ્યનું મન એક ઘંટી સમાન છે. જ્યાં લગી ઘંટીમાં ઘઉં નાખીએ છીએ ત્યાં સુધી તે ઘઉંને પીસીને લોટ બનાવે છે, પરંતુ જ્યારે તેની અંદર ઘઉં નાખવામાં નથી આવતા ત્યારે તે પોતે પોતાને પીસીને ક્ષીણ બનાવી મૂકે છે. એક તત્ત્વજ્ઞાનીનું નીચેનું કથન પુરેપુરું મનન કરવા યોગ્ય છે. “ ઘણાજ થોડા મનુષ્યો લોભ-વશ બનીને જીગારી યાને શરાબી બને છે. તેઓમાં અધિકાંશ એવા મનુષ્યો હોય છે કે જેઓ કાંઈ પણ કાર્ય નહિ હોવાથી કેવળ સમય વિતાડવા ખાતરજ જીગાર બેલે છે યાને શરાબી બને છે. ”

જ્યારે એટલું તો નિવિવાદ સિદ્ધ છે કે કાંઈ પણ કાર્ય ન કરવું અથવા આલસ્ય પૂર્ણ જીવન વિતાડવું એ દેહધર્મની વિરૂદ્ધ છે, ત્યારે આપણું એ કર્તવ્ય છે કે આપણે કોઈને કોઈ સારો વ્યવસાય આપણા માટે પસંદ કરવો જોઈએ. એ વ્યવસાય આપણાં મન, ઇચ્છા, કાર્યશક્તિ અને સ્વભાવને અનુકૂળ હોવો જોઈએ. સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિને પ્રતિફૂળ વ્યવસાય કરવાથી કદિ પણ સફલતા મળી શકતી નથી. વિચારવા જેવી વાત છે કે જે મનુષ્યને જન્મસિદ્ધ ચિત્રકાર બનાવી મોકલવામાં આવ્યો હોય છે તેને કોઈ કારણવશાત્ તેનો પિતા વિશ્વવિદ્યાલયની ડીગ્રીયુક્ત બનાવવા ચાહે તો તે કદિ પણ શક્ય છે ખરું? એક તરફ પ્રોફેસર સાહેબ સાહિત્ય વિષયક મોટી મોટી વાતો સમજાવતા હોય છે, ત્યારે બીજી તરફ ઉક્ત વિદ્યાર્થી પ્રોફેસર સાહેબની ભિન્ન ભિન્ન અવસ્થાઓ અને હિલચાલોનું ચિત્ર પોતાના મનમાં દોરતો હોય છે. મનુષ્ય-જીવન અસફલ બનવાનાં બે કારણો છે. પહેલું એ છે કે તે કોઈ કોઈ વખત પોતાની કાર્ય-શક્તિ વિરૂદ્ધ વ્યવસાયમાં પ્રવૃત્ત બની જાય છે. બીજું કારણ એ છે કે મનુષ્ય વ્યવસાય કુશળ બન્યા વગરજ પોતાનાં કાર્યો શરૂ કરી દે છે; પરંતુ જ્યાં સુધી કાર્ય કુશલતા અને કામચલાઉ અનુભવ ન મેળવ્યા

આગ્યનાનુકૂળ વ્યવસાયની પસંદગી.

૧૭૫

હોય ત્યાં સુધી સહસા કોઈ પણ કાર્ય શરૂ કરવું જોઈએ નહિ. એ સાચું છે કે અનુભવ અને કાર્યકુશળતાની પ્રાપ્તિ જરૂરી થતી નથી, પરંતુ તે ખ્યાલ બહાર જવા ન પામે એટલું લક્ષમાં રાખવું જોઈએ.

ઉપર કહેવામાં આવ્યું તેમ જીવન-સંગ્રામમાં મનુષ્ય અમુક બે કારણોને લઈને અકૃતકાર્ય બને છે; પરંતુ આપણા દેશમાં ત્રીણું કારણ પણ દૃષ્ટિગોચર થાય છે. આપણા દેશના સુશિક્ષિત લોકો કેવળ માનસિક અને મૌખિક કાર્ય કરવાનું વધારે પસંદ કરે છે. તે લોકોને શારીરિક વ્યવસાયો પ્રત્યે એક પ્રકારનો તિરસ્કાર હોય છે. એવાં અનેક ઉદાહરણો જોવામાં આવે છે કે એક મનુષ્ય માસિક આઠ રૂપિયાના પગારે મ્યુનિસિપાલિટીનો કારકુન બનવામાં પોતાના જીવનની સાર્થકતા સમજે છે, પરંતુ તેને અન્ય શારીરિક કાર્ય કરીને વિશેષ દ્રવ્ય સંપાદન કરવાનું શરમ ભરેલું લાગે છે. ભારત વર્ષમાં મોજશોખની બિમારી દિવસાનુ દિવસ વધતી જાય છે અને સખેદ કહેવું પડે છે કે જો એ વ્યાધિનો નાશ કરનાર કોઈ ઔષધિ શોધવામાં નહિ આવે તો તે અસાધ્ય થઈ જશે. હમેશા સ્મરણમાં રાખા કે શારીરિક શ્રમ કરવાથી અને આપણી કર્મેન્દ્રિયોને કોઈ ઉપયોગી કાર્યમાં લગાડવાથીજ શિક્ષિત સમાજ દેશમાં એક આદર્શ રૂપ બની શકે છે. વિદ્યાર્થીઓને માટે જરૂરનું છે કે તેઓએ આ વાત ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ અને શારીરિક શ્રમ કરવામાં શરમ ન ગણવી જોઈએ.

ઉપર એ વાતની આવશ્યકતા જણાવી ચુક્યા છીએ કે પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાની સ્વાભાવિક પ્રકૃતિ અને કાર્યશક્તિને અનુકૂળ વ્યવસાયની પસંદગી કરવી જોઈએ. અત્યેવ જે મનુષ્ય સંસારમાં સફલતા પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છે છે તેનું પ્રથમ કર્તવ્ય એટલું જાણવાનું હોય છે કે પોતાની રૂચિ કેવાં કાર્યો તરફ વધારે છે. ઘણા મનુષ્યો એ વાતની આવશ્યકતા સમજતા નથી, તેથી કોઈ પણ યુવક પોતાની પ્રવૃત્તિઓ જાણીને તે અનુસાર કાર્ય ન કરે એ બનવાજોગ છે. તેઓનો એ સિદ્ધાંત હોય છે કે પ્રત્યેક મનુષ્ય કોઈ પણ કાર્ય કરી શકે છે. પોતાની પ્રવૃત્તિનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની કંઈપણ આવશ્યકતા નથી, જેથી કેવળ પરિશ્રમ કરવો પડે છે. લોર્ડ ચેસ્ટર ફીલ્ડનો પણ એજ મત હતો. તેમનું તો એજ કહેવું હતું કે આપણી સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિઓ તથા કાર્યશક્તિઓ જાણવાની કરી આવશ્યકતા નથી. કોઈપણ યુવક કેવળ પરિશ્રમ વડે વિદ્વાન, સુવક્તા, રાજનીતિજ્ઞ, યશસ્વી, ખૂબસૂરત, સમાજ પ્રિય ઇત્યાદિ સર્વ (પરંતુ કવિ નહિ) બની શકે છે. તેમના કહેવાનો સારાંશ એ છે કે કોઈ પણ મનુષ્યને ગ્રન્થકાર, રાજનીતિજ્ઞ અર્થાત્ ગમે તે બનાવી શકાય છે. પોતાના એ સિદ્ધાંત અનુસાર લોર્ડ ચેસ્ટરફીલ્ડે પોતાના સુસ્ત, કાર્યશીલ અને અસાવધાનતાપૂર્ણ પુત્રને એક સમયસૂચક સત્પુરૂષ બનાવવા ઇચ્છ્યું. તેમણે એ માટે વર્ષો

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રેકાશ

પર્યંત પરિશ્રમ કર્યો; પરંતુ પરિણામ એ આવ્યું કે તે હમેશા એજ અવસ્થામાં રહ્યો. તેનો પુત્ર જીંદગીભર જ્યાં ને ત્યાંજ રહ્યો. તેની યોગ્યતા લેશ પણ ન વધી. એટલા માટે સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિઓ જાળવાની પરમ આવશ્યકતા છે અને તે જાણવામાં બિલ્કુલ કઠિનતા નથી. પ્રાચે કરીને પ્રત્યેક બાળકના બાલ્યાવસ્થાનાં કાર્યો ઉપરથી એ જાણી શકાય છે કે તે ભવિષ્યમાં કેવા પ્રકારનો મનુષ્ય નીવડશે. જે બાળક ભવિષ્યમાં મહાન કવિ થવાનો હોય છે તે નાની વયમાંથીજ સુંદર કવિતા બનાવી શકે છે. જે ભવિષ્યમાં શૂરવીર થવાનો હોય છે તે બચપણમાં બાળકોની સેના બનાવી સેનાપતિનું કાર્ય કરે છે. તેમજ જે ભવિષ્યમાં મહાન ડાંગ બનવાનો હોય છે તે બચપણમાં નજીવી વસ્તુઓની ચોરી કરી પોતાનો પહેલો પાઠ શીખે છે. કહેવાની મતલબ એ છે કે કોઈની બાલ્યાવસ્થાનાં કાર્યો અને પ્રવૃત્તિઓ જોઈને એટલું સરલતા પૂર્વક જાણી શકાય છે કે તે બાળક આગળ ઉપર કેવા પ્રકારનો મનુષ્ય થશે.

અમુક બાળકની શુભ પ્રવૃત્તિ કદાચ દિશામાં છે તે જાણ્યા પછી સૌથી આવશ્યક કાર્ય એ રહે છે કે તેને તે કાર્યમાં સંગીન શિક્ષણ મળવું જોઈએ. પોતાની સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિઓને અનુકૂળ, યોગ્ય અને ઉદાર શિક્ષણ મેળવવાથી મનુષ્ય પોતાના વ્યવસાયમાં થોડા પરિશ્રમે સર્વશ્રેષ્ઠ બની શકે છે. હા, કોઈ વખત એવું પણ જોવામાં આવે છે કે કોઈ મનુષ્યના ભવિષ્ય-જીવનનું પૂર્વ પ્રતિબિંબ તેની બાલ્યાવસ્થામાં સ્પષ્ટ દ્રષ્ટિગત થતું નથી, પરંતુ એવા અપવાદાત્મક ઉદાહરણ ઘણા થોડા હોય છે.

જેવી રીતે આ સૃષ્ટિમાં પ્રત્યેક વસ્તુમાં અમુક અમુક વિશેષ ગુણ રહેલો હોય છે, તેવીજ રીતે પ્રત્યેક મનુષ્યમાં પણ અમુક વિશિષ્ટ કાર્ય કરવાની શક્તિ અવશ્ય રહેલી હોય છે. એ શક્તિ અથવા સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિ કોઈ વિશિષ્ટ અવસ્થામાં અથવા પરિસ્થિતિમાં કદાચ માલુમ ન પડી શકે, પરંતુ એ એવી દૃઢ અને ઉત્કટ હોય છે કે તે સ્વયમેવ પ્રકટ થઈ જાય છે. કોઈથી છુપાવી શકાતી નથી.

આપણે આપણી રૂચિ અને પ્રવૃત્તિ અનુસાર કોઈ વ્યવસાય પસંદ કરી લઈએ ત્યારપછી આપણે તેમાં હજારો બાધાઓ નડે તોપણ તેને વળગી રહેવું જોઈએ. ઘણે ભાગે યુવાવસ્થામાં કંઈક કદ, ઉદાસીનતા અથવા અકૃતકાર્યતા આવી પડવાથી યુવકગણ હતાશ બની જઈને પોતાનો ઇચ્છિત વ્યવસાય એમ સમજીને તજ દે છે કે કદાચિત્ આપણે બીજા વ્યવસાયમાં જોડાવાથી અધિક સફલીભૂત થશું; પરંતુ એ એક ગંભીર ભૂલ છે.

આપણા માટે સર્વદા એટલું જરૂરનું છે કે આપણે જે ધંધા આપણા માટે એકવાર પસંદ કરી લીધા પછી તેને કદી પણ છોડવો જોઈએ નહિ, તેને દૃઢતાપૂર્વક વળગી રહેવું જોઈએ. જીવન-સંગ્રામમાં વિજય,

આગ્યતાનુકૂળ વ્યવસાયની પસંદગી.

૧૭૭

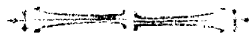
પ્રાપ્તિને અર્થે આપણી પ્રવૃત્તિઓને અનુકૂળ વ્યવસાય પસંદ કરવાની જોટલી આવશ્યકતા રહેલી છે, તે કરતાં વધારે તેને દૃઢતા પુર્વક વળગી રહેવાની છે. કઠિનતાઓ ઉપસ્થિત થાય તો પણ એમ વિચારવું તે મૂર્ખાઈ ભરેલું છે કે આપણે કોઈ બીજા વ્યવસાયમાં વધારે સફલ થયા હોત, જ્યારે પોતાનો વ્યવસાય તણ દહીને બીજા ધંધામાં જોડાવાને મન લલચાય છે, ત્યારે તેને બીજા ધંધાના કેવળ ગુણ અને લાભજ દૃષ્ટિગત થયા કરે છે અને ચાલુ ધંધાના કેવળ દોષ તથા હાનિજ દૃષ્ટિએ પડે છે, પણ એ સંભવિત નથી. આપણે જે ગુલાબ લેશું તેમાં કાંટા તો હશેજ. એટલા માટે આપણે એકવાર નિશ્ચિત કરેલો વ્યવસાય સમજણ વગર કદિ પણ તજવો જોઈએ નહિ. નહિતો ‘અતોબ્રષ્ટ તતોબ્રષ્ટ’ દશા થશે. તેથી આપણે કોઈપણ વ્યવસાય પસંદ કરવામાં અથવા તણ દેવામાં ચંચલતા અથવા સાહસ કરવા જોઈએ નહિ. કોઈ કોઈ વખત જ્યારે મનુષ્ય પોતાના વ્યવસાયમાં હઠ્ઠરો પ્રયત્ન કરવા છતાં પણ સફલ નથી થતો ત્યારે તેને પોતાનો વ્યવસાય બદલીને બીજા પસંદ કરવાની જરૂર અવશ્ય પડે છે; પરંતુ તેનાથી એ પણ સિદ્ધ થાય છે કે તેણે પોતાનો પ્રથમ વ્યવસાય પસંદ કરવામાં મોટી સખલના કરી હોતી જોઈએ. એવી સખલનાઓ ખરાબ સંગતિ, અચાનક ઘટના, માબાપની બુદ્ધિહીનતા અથવા અપૂર્ણ શિક્ષણ આદિ અનેક કારણોને લઈને થયા કરે છે; પરંતુ યુવાવસ્થામાં માનસિક ચંચલતા વિશેષ રહે છે. કોઈપણ કાર્ય બૂબ વિચાર અને સંપૂર્ણ સમજ પૂર્વક કરવું જોઈએ. પ્રાયે કરીને એવું પણ દૃષ્ટિગોચર થાય છે કે અનેક યુવકો એવાં કાર્યો કરે છે કે જેમાં તેઓ કદિપણ સફલ થઈ શકતા નથી; તેમજ કેટલાક યુવકો ભ્રમવશ બની પોતાનો એ વ્યવસાય તણ ખેસે છે કે જેમાં રહેજ વધારે પરિશ્રમ કરવાથી તેઓ સફલતા પ્રાપ્ત કરી શક્યા હોત. લક્ષમાં રાખવા જેવી વાત છે કે જે વ્યવસાય કોઈપણ દૃષ્ટિએ જોટલો વધારે સારો જણાય છે તેમાં સફલતા પ્રાપ્ત કરવા માટે તેટલાજ વધારે સમય તેમજ પરિશ્રમની પણ જરૂર છે. હા, જે રસ્તે આપણે જઈએ તે રસ્તે જો સિંહ મળી જાય તો આપણને વિચાર થાય છે કે એ રસ્તા સિવાય સંસારના અન્ય કોઈપણ રસ્તે સિંહ આવી શકત નહિ, તો તે તદ્દન સ્વાભાવિક છે; પરંતુ વિના પરિશ્રમે કાંઈ પણ મળી શકતું નથી. તેટલા માટેજ બાધાઓની સામે થઈને પણ પોતાના એકવાર પસંદ કરેલા વ્યવસાયને દૃઢતા પૂર્વક વળગી રહેવું એજ શ્રેયસ્કર છે. આ તત્વના આધારેજ આપણા સમાજના સઘળા વ્યવસાયો ઉચિત રીતે થયા કરે છે. તેમજ એ તત્વાનુસાર શ્રી કૃષ્ણે અર્જુનને ઉપદેશ આપ્યો છે કે—“સ્વધર્મે નિધનં શ્રેયઃ પરધર્મો મયાવહઃ”

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ લેખ સમાપ્ત કર્યા પહેલાં વિદ્યાર્થી બંધુઓને એટલું નિવેદન-સૂચન કરવાની જરૂર છે કે તમારે તમારી ઇચ્છા અથવા આવશ્યકતાને લઈને જે વ્યવસાય કરવો પડે તેના તરફ તમારે ઘણા યુક્ત વૃત્તિ સેવવી જોઈએ નહિ. ઘણાએક યુવકોને પોતાની યોગ્યતાની બઝાઈ માર્યા વગર સંતોષ થતો નથી. તેઓ કહ્યા કરે છે કે જો અમે એ વ્યવસાયમાં ન જોડાયા હોત તો ઘણાજ યશસ્વી થઈ શકત-તેઓની ફરિયાદજ એ હોય છે કે આપણને અપૂર્વ યોગ્યતા પ્રગટ કરવાનો અવસરજ ન મળ્યો. પોતાના સોબતીઓની સમગ્ર હુમેશાં પોતાની યોગ્યતાના વિચારમાં વ્યાખ્યાન આપી એવા પ્રકારના યુવકો કહ્યા કરે છે કે “અમારે અમારી યોગ્યતાને બરબાદ કરવી પડી છે, અમારી ઘડઢશા સારી નથી, સાધન તેમજ સંયોગ પ્રતિકૂળ છે વિગરે” પરંતુ તેમ કરવામાં તે યુવકો મોટી ભૂલ કરે છે. એ પ્રકારના પ્રલાપોને લઈને લોકો તેઓને આત્મલાઘી ગણી તેનો તિરસ્કાર કરશે, કેમકે લોકોની તો એવી માન્યતા છે કે જેનામાં થોડી ઘણી આશ્ચર્યજનક યોગ્યતા વિદ્યમાન હશે તે મનુષ્ય તેને કોઈ ને કોઈ રીતે સંસારમાં અવશ્ય બતાવી આપશે. તેથી પોતાના વ્યવસાયની તુચ્છતા સંબંધી શિકાયત કરવાને બદલે તેને ઉચ્ચ તથા કુટીન બનાવવાને મનોયોગ પુર્વક પ્રયત્નશીલ રહેવાથી અધિક લાભ અને ખ્યાતિની સંભાવના રહે છે. તમારા વ્યવસાયને તમે તમારા કોઈ પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત ન સમજો, કેવળ કર્તવ્ય બુદ્ધિથીજ તેનાં સંપાદનમાં દત્તચિત્ત બની જાઓ. પછી સફલતા તલમાત્ર દૂર નહિ રહે એ સંશય વગરની વાત છે.

—ચાલુ

ૐ

સામાયિક કરવા વિષે.

દેશીનાં જાત્રા નવાણું કરીએ વીમળગીરી.એ રાગ.

સામાયિક નિત્ય કરીએ હો પ્રાણી સામાયિક નિત્ય કરીએ,

કરીએ તો શિવસુખ વરીએ.....હો પ્રાણી

દુર્ધ્યાન દો ને દૂર કરીને, ધર્મનું ધ્યાનજ ધરીએ.

સમતાનો શુભ દહાવ લેવાને, સાવધ કર્મ પરહરીએ.....હો પ્રાણી ૧

દુર્લભ નરભવ દુર્લભ આવો, ધર્મ મળે ના ફરી ફરી એ,

દોય ઘડીની એક સામાયિક, કરવાનું કેમ વિસરીએ.....હો પ્રાણી ૨

શ્રાવક નામ ધરાવી સાચું, વીર વચન અનુસરીએ,

સામાયિક દરરોજ કરીને, પુન્યની પોથી ભરીએ.....હો પ્રાણી ૩

રાષ્ટ્રિય શાળાના અભ્યાસ ક્રમની રૂપ રેખા.

૧૭૯

સામાયિક કરી વીકથા કરતાં, લાભ સકળને હરીએ,
 તે માટે મન વશ રાખીને, દોષ ન વરીએ જરીએ.....હો પ્રાણી ૪
 સામાયિક છે સાચું સદાનું, નાવ ભલું ભવ દરીએ,
 જો સમતાથી તે પર ચડીએ, તો ભવ સાચર તરીએ.....હો પ્રાણી ૫
 બત્રીશ દોષને દૂર કરીને, વ્રત વિધિથી ઉચ્ચરીએ,
 મનને સુખ શાન્તિ મેળવવા, પાપ થકી ઓસરીએ.

.....હો પ્રાણી સામાયિક નિત્ય કરીએ. ૬

રા. રા. મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ શાહ. વઢવાણ કેમ્પ.

રાષ્ટ્રિય શાળાના અભ્યાસ ક્રમની રૂપરેખા.

(૩)

લે. રા. રા. મનસુખલાલ કિરતચંદ મહેતા.

વર્ગવાર ક્રમ નક્કી કરવા પૂર્વે થોડું અવાંતર વિચારનું કહેવાયું. હજી પણ શોધ કહેવા યોગ્ય છે તે કહી જઈ આપણે ક્રમ તરફ વળીએ.

(૩) બાહ્ય ક્રમ માટે ઉપર કેટલુંક સૂચવ્યું છે, તેમાં નીચેનું પણ સૂચવવા યોગ્ય છે. શાળા ઉઘાડવી, વાળવી-ઝાડવી આદિ શાળાનાં કામ વિદ્યાર્થીઓમાંથી વારા ફરતી કરવાનું સૂચવાયું છે, તેમજ હંમેશા બળે વિદ્યાર્થીઓએ વારા ફરતી શાળાના અધ્યાપક માટે અધ્યાપકના ખર્ચે શાક-પાન, અનાજ વિગેરે, તેમજ શાળા માટે શાળાના ખર્ચે કંઈ જરૂરની બજાર ચીજો જોઈએ તે લાવવી. અધ્યાપકે આ ચીજો લાવવામાં આ વિદ્યાર્થીઓની સાથે રહેવું. આથી કુચ-વિકચની કેળવણી સીધી આડકતરી રીતે વિદ્યાર્થીઓને મળતી રહેશે અને હાલ મૅટ્રિક કે ઍન્જ્યુએટ થયેલાઓમાં પાઈનું શાક ખરીદતાં પણ કળત્રકળ નથી દેખાતી અને ખોટાં માન-શરમ તેમને નડે છે, તે ફરિયાદ દૂર થશે. વિદ્યાર્થીઓ પુસ્તકના કીડારૂપ ગોખણીઆ વેદીયા દોર જેવા નહિં રહે. વળી આ બજારમાંથી લાવવાની ચીજો બહુ ઓછે ન હોય તો આ વિદ્યાર્થીઓએજ શ્રીમંત-નિર્ધનના ભેદ વિના ઉપાડવી. આ પણ કસરત કરવાના શ્રમ ઉઠાવવાની શક્તિ હાંસલ થવાના અને ખોટી શરમ દૂર થવાનાં કારણરૂપ થશે. શરીર તંદુરસ્તી માટે પણ સાડું થશે અને “ મૅટ્રિક માંદા ના મટે, ” “ બી. એ. થયા બે હાલ. ” નો અપવાદ દૂર થશે.

વળી અધ્યાપકનું ઉપલું, તેમજ બીજી ઘર કામ પણ વારાફરતી શ્રીમંત-નિર્ધનના ભેદ વિના વિદ્યાર્થીઓ કરે તેથી ધર્મનું મૂળ જે વિનય ગુણ તે પણ સારીરીતે કેળવાશે. અધ્યાપક કે માતા-પિતા આદિ ગુરૂ વર્ગને નમસ્કાર

કરવો એટલામાંજ વિનયની સમાપ્તિ નથી થતી. શુદ્ધ અંતઃકરણથી, મનસા-વાચા-કર્મણા તેમની આજ્ઞા ઉઠાવવી. તેમનું દોડી ઉત્સાહભરેલ કામ કરવું. તેમના પ્રતિ બહુ માન હોવું એ વિનય છે; અસ્પર્શના વ્યવહારમાં સભ્યતા એ વિનય છે. અને એ વિનય વડે વિદ્યા શોભે છે; એ વિનય વડે વૈરી પણ વશ થાય છે; એ વિનય વડે કર્ણની પેઠે વિદ્યા હાંસલ થાય છે. અધ્યાપકોએ પણ એ વિનયને યોગ્ય, વિનયને પાત્ર થવું જોઈએ; નહિતો તે અધ્યાપકની ગણનામાં ન આવી શકે.

વિદ્યાર્થીઓ કે અધ્યાપકમાંથી કોઈ શરીર ધર્મને લઈ કદાચ માંદગી વશ થાય તો અથવા તેમને આ વ્યવહારમાં સારા માઠા પ્રસંગ આવે તો તેમાં સારવાર, સહાનુભૂતિ, યથાશક્તિ મદદ આદિ કરવા ટેવ પાડવી. આ પણ એક વ્યવહાર કેળવણી છે અને પરમાર્થમાં તે પરિણમે છે.

વળી કોઈ કોઈ અધ્યાપકે નક્કી કરેલા, કે નક્કી કરે તે દિવસોએ વિદ્યાર્થીઓએ ઉઘાડે પગે ટાઢ-તડકામાં જવું-આવવું; નક્કી કરેલા કે નક્કી કરે તેવા દિવસે એકાશન (એક વખત ભોજન) લેવું. ઇત્યાદિ ચર્ચા પણ તેના મનનો કસ કાઢી તેમને મજબૂત કરનાર સાધન છે અને વ્યવહાર પરમાર્થની કેળવણીનું અને તપના લાભનું કારણ છે.

વળી મોટું શહેર હોય તો પોતાની શેરી (પોળ કે પાટો) નું અને નાનું ગામ હોય તો ગામની રક્ષા કરવાનું, તેની ચોકી કરવાનું મોટા વિદ્યાર્થીઓએ શ્રીમંત નિર્ધનનો ભેદ રાખ્યા વિના વારાફરતી પોતાના શિર લેવાનો કમ જરૂરનો છે. આ પણ શૌર્ય-હિમ્મત-ગહાદૂરી, અબળ રક્ષણ (Chivalry) આદિ ગુણો પ્રકટાવી, વિકસાવનાર કેળવણી છે. (ચાહુ)

[આ માસિક પ્રાયઃ જૈનોને લગતું છે અને આ વિષય સાર્વજનિક છે, તથાપિ આ કૌંસમાં વર્તમાનમાં કેળવણી આપતી જૈન સંસ્થાઓને ઉદ્દેશીને પણ કાંઈ વિશેષ કહેવા યોગ્ય છે. મુંબઈમાં વ્યવહાર અને ધર્મનું જ્ઞાન આપનારી એ ત્રણ જૈન પાઠશાળાઓ છે; તેમજ વિદ્યાર્થીઓનાં વસતીગૃહ પણ છે. સુરતમાં પણ તેવાં પાઠશાળા અને વસતીગૃહ છે. અમદાવાદ, મેસાણા, ભાવનગર, પાલીતાણા આદિમાં પણ છે. તે પાઠશાળા તથા વિદ્યાર્થી વસતીગૃહના ચાલકો આ વિષયનું મહત્ત્વ વિચારી તે પ્રમાણે યથાયોગ્ય કરવા ધારે તો થઈ શકે તેમ છે. અને એમ થાય તો ભાવિકાળે સારા જૈન વિદ્યાર્થીઓની, શુરવીર આલાદની આશા રાખી શકાય તેમ છે. ભાઈ વેણીચંદ સુરચંદ આદિએ ઘણી પાઠશાળાઓ, પ્રતિક્રમણાદિના શિક્ષણ માટે ઉભી કરાવી છે. ઘણાં વરસ થયાં તે કામ ચાલે છે. તે માટે તે સારો દ્રવ્ય બચ પણ કરાવે છે—કરે છે, તથાપિ ધારેલ હેતુ બર આવતો નથી,

મુંબઈનું પાણી લાગવું.

૧૮૧

અથવા કાંઈ લક્ષજ નહિં ધારેલ હોવારૂપે એ પ્રયાસ છે, એટલે લક્ષ વિનાના બાણ રૂપે એ નિષ્ફળ જાય છે. તેના બદલે લક્ષ-ધ્યેય, સાધ્ય, હેતુ વિચારી, નક્કી કરી આ વિષયમાં જણાવેલી વા બીજી કાર્યકૃત રીતે ભલે થોડી વા એકજ શાળા માટે વ્યય થાય, પણ જોઈએ તે પ્રકારે સાધ્ય-સાધન લક્ષગત કરી તે પ્રમાણે થાય તો થોડા ખર્ચે-અદ્ય સમયમાં સાફ-ઈષ્ટ પરિણામ દેખવાનો અવસર પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય છે. વિવેકની અને ઉત્સાહ-ધૈર્યની જરૂર છે. અત્યારે મહાત્મા ગાંધીજીની ચર્ચા, તેનું વર્તન, તેનો ઉપદેશ આદર્શરૂપ, માર્ગદર્શક, અનુકરણીય છે; વિવેક પૂર્વક અનુકરણીય છે. અંધશ્રદ્ધાએ નહિં, બધા અનુસરે છે માટે એમ નહીં, પણ પરીક્ષા પૂર્વક, બધી રીતે તે અનુકરણીય છે એવા નિર્ણય પૂર્વક, એવી પ્રતીતિપૂર્વક અનુસરવાયોગ્ય છે. જૈન ઉપદેશઓએ વિચારી પ્રચારવા યોગ્ય છે. આટલું કેળવણી આપતી જૈન સંસ્થાઓ અંગે અવાંતર કહેવાયું.]

મનમુખલાલ કિરતચંદ મેતા.

ૐ

મુંબઈનું પાણી લાગવું.

અથવા

એક પ્રકારનો ક્ષય.

—❀❀❀—

(લે.-મનમુખલાલ કિરતચંદ મહેતા—મોરબી)

આજે આજના એટલે તા. ૫-૨-૨૨ રવિવારના જૈન પત્ર સાથે વહેંચાયેલું મુંબઈની જૈન સેનિટરી એસોસિએશનનું ક્ષયની સ્થિતિ દેખાડનારું સચિત્ર હેંડ-બિલ જોયું. તેથી આ વિષયનો ઉપક્રમ થાય છે. મુંબઈની જૈન સેનિટરી એસોસિએશન એક બહુ ઉપયોગી અને ધાર્મિક કાર્ય બજાવી રહેલ છે, એ આનંદ વાત્તા છે. મુંબઈ-પરેલમાં જૈન વસતીગૃહ રૂપે એક ચાલ તેણે રાખી લીધી છે અને જૈન ભાઈઓને ભાડે રહેવાની જોગવાઈ કરી આપે છે તે સ્તુત્ય છે, તંદુરસ્તી અને ભાડાની દૃષ્ટિએ એસોસિએશને ધારેલ હેતુ એ ચાલથી બર નથી આવતો, તો પણ શરૂઆત કરી છે તે સાફ કર્યું છે કે જેના અનુભવથી લવિષ્યમાં ઉદ્દેશ બર લાવવા કેમ કરવું તેની બબર પડી શકે. એસોસિએશનનો મૂળ ઉદ્દેશ તો વસતીનું આરોગ્ય રક્ષણ પામે અને ભાડાનો બોલો તેના પર ઓછો પડે એ લાગે છે. અને તેજ રાખના યોગ્ય છે. આટલા પ્રસ્તાવ પછી શિરો ભાગ ઉપર મૂકેલ વિષય ઉપર આવીયે.

૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અમુક અમુકને મુંબઈનું પાણી લાગ્યું અને તેથી દેશમાં (સ્વ-વતનમાં) પાણી ફેરે આવેલ છે, એવી ફરિયાદ ઘણી સાંભળીએ છીએ અને ખાસ કરીને ઘણા કાઠિયાવાડીઓની સાંભળીએ છીએ. અને તેમાં પણ જૈનોની વિશેષતા દેખાય છે. આપણે વાત મુંબઈની કરીએ છીએ, પણ મુંબઈમાં હિંદમાંના બધા જૈન શ્રેત્રોના થોડા-ઝાડા પણ જૈનો રહેતા હોવાથી આ વિષય સર્વ જૈનનં લગતો તેમજ સાર્વજનિક હિતનો થઈ પડે છે. “મને કે અમુકને” મુંબઈનું પાણી લાગ્યું એટલે શું? એનું કારણ શું? અને તે કેમ ટળે એ આપણે ખાંડીથી નેવાનું છે.

(૧) મુંબઈનું પાણી લાગવું—આનો વિચાર કરતાં આપણને સહજ પ્રશ્ન ઉઠે છે કે શું મુંબઈનું પાણી ખરાબ છે? ને મુંબઈનું પાણી ખરાબ હોય તો મુંબઈમાં વસતા દશ લાખ માણસો જે તેનો ઉપયોગ કરે છે, તે બધાને થોડું ઝાઝું પાણી લાગવું જોઈએ. તેમ તો દેખાતું નથી. જો કે એક વિચારે મુંબઈનું કુવાનું અને નળનું પાણી દુષિત કહી શકાય. કુવાનું પાણી નળના પાણી કરતાં વધારે સારું એવો ઘણા અનુભવિઓનો મત છે, તથાપિ મુંબઈમાં બંને પાણી દુષિત હોવાનાં કારણમાં મુખ્ય મુંબઈની સોંચમાં તેના ભૂગર્ભમાં—પેટમાં પચી રહેલ ભેજ અને નળ તથા કુવા પાસેના સંડાસ અને મેલનો થતા સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ સંયોગ એ છે. એથી પાણીના રજકણો દુષિત થાય એ સ્વાભાવિક છે. વળી બંધીઆર (જેને હવા-અજવાળું ન પહોંચે અથવા ઓછા પહોંચે એવા) કુવા અને જોઈતા પ્રમાણમાં નહીં ગળાયલું નળનું ગંદું પાણી એ પણ દુષિત થવાનું કારણ છે. આની અસર મુંબઈની વસતી ઉપર થોડી ઝાઝી રહેલ છેજ. અને આનો ઉપાય તો ત્યાના આરોગ્ય રક્ષક ખાતાએ કરવાનો છે અને વસતી સમગ્ર શહેર અને કરે તો પીવાના વપરાશ માટે ઉકાળેલું પાણી વાપરવું એ છે. પણ આ પ્રસ્તુત વિષય કાંઈક જુદો છે.

મુંબઈનું પાણી લાગવું એટલે ચહેરા કુગર્ભ જવો, પીળો થઈ જવો, લોહી ઉડી જવું, થેથર-સોજ દેખાવા, અંજી થવું, અને તેથી નખખાઈ આવવી એ છે. આ ન ચહેરા દરેક વાંચનાર કદાપી શકશે, અને ઘણે ભાગે દરેકને એવા ચહેરા જોવાનો અનુભવ હશે. શરીરનાં આવાં લક્ષણ એ એક પ્રકારનો ક્ષયજ, ધાસણી, પાંડુ છે. અને તેમાં ઉપર શરૂઆતમાં જણાવેલ મુંબઈના દુષિત પાણી પણ કારણ રૂપ છે. તથાપિ તેને વિશેષ પણે પોષનાર બીજાં નીચે જણાવેલાં કારણો છે. જેનો ખ્યાલ રાખી તે દૂર કરવા જૈન વસતીએ તથા મુંબઈ જૈન સેનિટરિ એસોસિએશને લક્ષ આપવા યોગ્ય છે.

(૨) પાણી લાગવાનાં કારણો—આનાં મુખ્ય બે કારણો છે. (૧) અકુદરતી ચર્ચા અને (૨) નિર્ધનતા એટલે સાધનનો અભાવ કે તેની ઓછાશ. જોનોના મુકુટમણિ ડાહ્યા આચાર્યોએ તો કુદરત અને આરોગ્યને લક્ષમાં રાખી તેને અનુ-

મુંબઘનું પાણી લાગવું.

૧૮૯

સરી જૈનોની દીન-રાત્રિ આદિ ચર્ચા તથા ધાર્મિક ક્રિયાઓ યોગ્ય છે; કારણકે તનની અસર મન ઉપર અને મનની અસર આત્મા ઉપર એ સ્વાભાવિક છે. અને આત્મહિત માટે તન-મન બંને આરોગ્યવાળાં-નિરોગી હોવાં જરૂરનાં છે. એટલે એ મુદ્દો લક્ષમાં રાખી આચાર્યોએ આરોગ્ય રક્ષક, આરોગ્યપ્રદ ચર્ચા ઉપદેશી છે; પણ વર્તમાન જૈનોના મોટા ભાગને કુદરતી કાનુનનો અને આરોગ્યના નિયમનો પ્રાયઃ ઘણો એછો બોધ છે, અને આચાર્યોએ યોજેલી પ્રજ્ઞાલીના આશય તેમને સમજાયા નથી. એટલે અકુદરતી ક્રમ સેવાય અને માંદગી રૂપે તેનાં પરિણામ ભોગવવાં પડે એ સહજ છે મુંબઘ પ્રાયઃ મોહિનીનું ધામ છે. નાટક-સિનેમા આદિ જોવા તે અંગે સમયને જરૂરની ઉંઘ વેચવી, મોહિનીના સ્થાનમાં સંગ દોષે ભુખ કે તરસ ન હોય છતાં અથવા ભુખ-તરસનાં ખાલી ઘર કરી બેઠેલા બ્યાલને લઈ હોટેલમાં જઈ આરોગ્ય હાનિકર ખાન-પાન લેવાં, મીતાહાર ત્યજવો, ખાધા ઉપર ખાવું, સ્વાદેન્દ્રિયને વશ થવું, અને તેથી મનની નિર્જાતા વધતી જતી; અને પાછાં મનની નિર્જાતાને લઈ તનની નિર્જાતા વધતી જતી અને અજીર્ણ રૂપે શરીરમાં રોગનું “પાણી લાગવાનું” બીજ રોપાઈ તે વખત જતાં પાંડુ ક્ષય આદિરૂપે પ્રકટ થવું-એ સ્વાભાવિક છે.

(૧) જૈનોનાં “સાહુમ્મીવચ્છલ” આદિનાં વિવેક વિનાના જમણવાર, તેમાં રાખવી જોઈતી શૌચ-પવિત્રતા આદિ પ્રત્યેની બેદરકારી એ પણ ઉમેરો કરે છે. (આ અને જૈનીય ચર્ચા અને ક્રિયાકાંડમાં તન-મનના આરોગ્ય રક્ષક, તેમને આરોગ્યદાયક રહસ્યના બુદ્ધા વિષય ચર્ચવા યોગ્ય છે.)

(૨) જૈનોની નિર્ધનતા—જેન એક ધનાઢય કોમ ભલે ગણાતી હોય, પણ અમુક શ્રીમંતો સિવાય મોટો ભાગ નિર્ધન અર્થાત્ જીવનચર્ચા-જીવનનિર્વાહને પુરતાં સાધનોની ભોગવાઈથી રહિત છે એમ કહેવું બોલું નથી. જો કે આનું આ નિર્ધનતાનું કારણ પણ ઉપર જણાવ્યું તેમાં આવી બાય છે.

(૩) એ કારણો ટાળવાના ઉપાયઃ—

(૧) મુંબઘની જૈન સેનિટરિ એસોસિએશન જેવી સંસ્થા; તે દ્વારા આરોગ્ય સંબંધી બોધ આપનારાં સાહિત્યનો પ્રચાર.

(૨) બ્યાખ્યાતા સાધુઓ, ઉપદેશકોએ કુદરતી કળ, આરોગ્ય શાસ્ત્ર, ક્રિયા આદિના રહસ્ય સમજી વિચારી તેના ઉપદેશ, તેના બ્યાખ્યાન આપવા.

(૩) જૈન સમૂહ પોતે આરોગ્ય શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરવો, તેના નિયમો બાણી અમલમાં આણવા એ આદિ છે.

આ વિષય ઉપયોગી હોઈ વિશેષ છણવા યોગ્ય છે. આ અંગે મહાત્મા ગાંધીજીએ લખેલ આરોગ્ય શાસ્ત્ર શ્રાદ્ધ-શ્રમજી બધાંએ વાંચી, વિચારી અમલમાં આણવા યોગ્ય છે.

ધૃતિશમ.

—

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

જાહેર મેળાવડો.

પાટણ શહેરની તમામ જૈન સંસ્થાઓનો મેળાવડો તા. ૧૫-૧-૨૨ ના રોજ શેડ કાઢાવાળાની ધર્મશાળામાં પરમપૂજ્ય શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે ભરવામાં આવ્યો હતો.

શરૂઆતમાં શેડ ચુનીલાલ સાંકળચંદ જૈન કન્યા તથા શ્રાવિકાશાળાની બાળાઓએ અને શ્રી પાટણ જૈન મંડળ બોર્ડિંગ તથા શ્રી રત્નવિજયજી જૈન પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓએ મંગળાચરણ સ્તુતિઓ વિગેરે કર્યાં હતાં વળી ઉક્ત બોર્ડિંગ તથા કન્યાશાળાના વિદ્યાર્થીઓએ અનુક્રમે “ પ્રતાપી-ભામાશાહ, ” તથા “ દેવદર્શન અને ગુરૂવંદન ” વિષેનો ધાર્મિક સંવાદ કરી બતાવી સર્વ સભાનાં મન આકર્ષ્યાં હતાં.

બાદ પૂજ્ય શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના પ્રશિષ્ય શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજે નીચે પ્રમાણે રીપોર્ટ વાંચી સંભળાવ્યો હતો.

શ્રીયુત્ શેડ જોશંગભાઈ ઝવેરચંદ ગુમાનચંદની પ્રેરણાથી અને પૂજ્ય ગુરૂશ્રીની આજ્ઞાથી પાટણ શહેરની તમામ જૈન સંસ્થાઓની ધાર્મિક પરિક્ષા તા. ૨૦-૧૨-૨૧ થી તા. ૩-૧-૨૨ સુધીમાં મારા હસ્તક લેવામાં આવી છે, જેનું સંસ્થાવાર પરિણામ નીચે પ્રમાણે આપ્યું છે.

પાટણ જૈન મંડળ બોર્ડિંગ.

૨જીજર સંખ્યા	હાજર સંખ્યા	પાસ સંખ્યા	પરિણામ સેક્ટરે
૨૫	૨૪	૨૦	૮૩-૩

નોટ—વધુ અભ્યાસ નવતત્વ ગાથા ૩૦ સુધી અર્થ. વ્યવહારિક કેળવણીનો બોલો વિશેષ છે. શિક્ષકનો પ્રયાસ અને ઉત્સાહ ઐય. પરિણામ સારું.

પાટણ શેડ ચુનીલાલ સાંકળચંદ જૈન કન્યા તથા શ્રાવિકાશાળા.

ધોરણ	૨જીજર સંખ્યા	હાજર સંખ્યા	પાસ સંખ્યા	પરિણામ.
૫	૧૭	૧૩	૧૦	૭૬-૯
૪	૨૦	૧૨	૯	૭૫-૦
૩	૩૪	૩૧	૨૦	૬૪-૫
૨	૨૬	૨૨	૨૨	૧૦૦-૦
શ્રાવિકા ક્લાસ.	૧૧	૮	૮	૧૦૦-૦

એકંદર	૧૦૮	૮૬	૬૯	૮૦-૨
-------	-----	----	----	------

નોટ—વધુ અભ્યાસ ત્રણ કર્મગ્રંથ તથા શત્રુંજય પ્રકરણ ને ગૌતમકુળક, મૂળ બે પ્રતિક્રમ જીવન નવતત્વ તથા બે કર્મગ્રંથ એટલું સારું, સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા ભાગ ૧ જ્ઞાના પાઠ ૨૦ તથા જૈન પ્રવેશ પોથી અને જૈન માર્ગ પ્રવેશિકાના ભાગો વિગેરે.

અભ્યાસક્રમની સંકલના સારી ધોરણસર તેમજ એકંદર પરિણામ સારું અને તે શિક્ષકના પ્રયાસ તથા ઉત્સાહને આભારી છે. એકંદર દરેક સંસ્થાઓ કરતાં સદર સંસ્થા પ્રતિ સારો સંતોષ પ્રગટ થયો છે.

વર્તમાન સમાચર.

૧૮૫

શ્રી દીવાળીબાધ શ્રાવિકા ઉદ્યોગશાળા.

ધોરણ	રજીસ્ટર સંખ્યા	હાજર સંખ્યા	પાસ સંખ્યા	પરિણામ.
૪	૭	૭	૫	૭૧-૪
૩	૧૩	૭	૩	૪૨-૯
૨	૩૦	૨૨	૧૩	૫૮-૧
૧	૧૩	૬	૧	૧૬ ૭
એકંદર.	૬૩	૪૨	૨૨	૫૨-૪

નોટ—વધુ અભ્યાસ ચાર કર્મગ્રંથ, સિંદૂર પ્રકરણ અને શત્રુજય પ્રકરણ મૂળ, એ કર્મગ્રંથના અર્થ તથા દશવૈમાલીકનાં અધ્યયન ૩.

કેટલાક ધોરણોનું પરિણામ સંતોષકારક નથી. અશુદ્ધિ તથા અપકવતા, તે તરફ લક્ષ આપવાની જરૂર છે. એકંદર રીક.

શ્રી રત્નવિજયજી જૈન પાઠશાળા. (કે૦ ખેતરવશી.)

રજીસ્ટર સંખ્યા	હાજર સંખ્યા	પાસ સંખ્યા	પરિણામ.
૧૬	૧૩	૧૩	૧૦૦-૦

નોટ—વધુ અભ્યાસ નવતત્વ સુધી મૂળ. એ પ્રતિક્રિયા તથા જીવવિન ના અર્થ ઉપરાંત વિધિઓ, ભાવનાઓ અને સ્તવનો વિગેરે. દેખરેખ સારી, ફાંટની જરૂર, પરિણામ અને શિક્ષણ પ્રયાસ શ્રેષ્ઠ.

શ્રી સાગરગચ્છના ઉપાશ્રયની પાઠશાળા. (કે૦ મણીઆતી પાડો.)

રજીસ્ટર સંખ્યા	હાજર સંખ્યા	પાસ સંખ્યા	પરિણામ.
૨૮	૨૭	૨૭	૧૦૦-૦

નોટ—વધુ અભ્યાસ સકલાહિત સુધી મૂળ.

આર્થિક મદદની જરૂર, શિક્ષણ પ્રયાસ અને પરિણામ શ્રેષ્ઠ.

શ્રી રાયકાવાડાની જૈન પાઠશાળા. (કે૦ ચોખાવડીનો પાડો.)

રજીસ્ટર સંખ્યા	હાજર સંખ્યા	પાસ સંખ્યા	પરિણામ.
૫૦	૩૬	૨૮	૭૦-૮

નોટ—અપકવતા અને અશુદ્ધિ તરફ લક્ષ આપવાની જરૂર. પરિણામ સારું. (વધુ અભ્યાસ—પંચ પ્રતિક્રમણ સુધી મૂળ.)

પ્રસંગે ઉક્ત મુનીરાજે કેળવણીની જરૂરીઆત, ધાર્મિક કેળવણીની ઉચ્ચતા અને આવશ્યકતા તથા શિક્ષણ પદ્ધતિ કેવી હોવી જોઈએ વિગેરે મુદ્દાઓ સારી રીતે ચર્ચા સભાજનોને કેળવણી અને તેમાં પણ ધાર્મિક કેળવણીની આવશ્યકતા સિદ્ધ કરી બતાવી હતી, વળી શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન લાયબ્રેરી સંબંધી બોલતાં તેની હાલની સ્થિતિ અને તેને ઉત્તેજિત કરવામાં સ્વદ્રવ્યના સદુપયોગ કરવા માટે સખી ગૃહસ્થોને સારો બોધ આપ્યો હતો. જેની અસર થતાં શેડ જેશંગલાઇ ઝવેરચંદ ઉક્ત લાયબ્રેરીનું મકાન બાંધવા જે ટીપની શરૂઆત થતી હોય તો ડા. ૧૦૦૦) અંકે એક હજાર તથા જે લાયબ્રેરીના સંચાલકો રકમ ભેગી કરી મકાન બાંધતા હોય તો પોતાની ટાંગડીઆવાડાવાળી જગ્યા આપવા ઇચ્છા બતાવી હતી.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આદ દાઘમના સક્રોચને લઘ પ્રમુખ શ્રીએ પોતાનું લેકચર શરૂ કરી-દેળવણી એટલે શું ? તેના પ્રકાર, તેની ઉપયોગીતા, વ્યવહારીક કેળવણીને અંગે અપાતા હુન્નર ઉદ્યોગના શિક્ષણ ક્રમમાં ધાર્મિક ઉપકરણો જેવાં કે નવકારવાળી ગુંથતી, ઓઘાનાં પાકાં તથા ચંદરવા, પુંડીઆં વિગેરે ભરવાં આદિ શિક્ષણ ઉપયોગી હોઈ તે દાખલ કરવાની જરૂર, આદ શિક્ષણ પદ્ધતિનું દિગ્દર્શન, તેમાં કરવો જોઈતો સુધારો, પ્રતિક્રમણાદીક આવશ્યક ક્રિયાઓનું કળા, શિક્ષણ સહેતુક તથા પ્રેક્ટિસવાળું હોવું જોઈએ વિગેરે વિગેરે ઉપયોગો મુદ્દાઓ ઉપર સારું વિવેચન કર્યું હતું.

આદ શેઠ ઝવેરચંદ ગુમાનચંદ તરફથી શેઠ સૂરજમલભાઈ દરેકે રૂ. ૨૫૦) અંગે અઢીસો રૂપીઆનું ધનામ (પુસ્તકો, મીઠાઈ તથા શેકડ) દરેક સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓને તેમજ ધાર્મિક શિક્ષકોને વહેંચવામાં આવ્યું હતું.

છેવટ શા. હહેરચંદ ભોગીલાલે પૂજ્ય પ્રમુખશ્રીનો દાર્દિક ઉદ્દગારથી આભાર માન્યા પછી સભા વિસર્જન કરવામાં આવી હતી.

પ્રાતઃ સ્મરણીય શ્રીમાન મૂળચંદ્રજી મહારાજની જયંતી.

ગયા માગસર વદ ૬ના રોજ ઉક્ત મહાત્માજીની સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી દરવર્ષ મુજબ આ વર્ષે પણ આ સભા તરફથી શ્રીદાદાસાહેબના મંદીરમાં ત્રીવલ્લભિજયજી મહારાજ કૃત પંચ-કલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. તેમજ આ મહાત્માનો સ્વર્ગવાસ અત્રે થયેલો હોવાથી દાદાસાહેબની વાડીમાં દેરાસરના ગઢમાં દેરી તથા પગલા પ્રતિષ્ઠીત કરવામાં આવેલ છે. તેથી ત્યાં તથા મહાવીર પ્રભુની વગેરે સ્થળે સુંદર આંગી વગેરે રચાવવામાં આવેલી હતી. સવારમાં આખ્યાન વખતે અત્રે ખીરાજમાન શ્રીમાન્ પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજે અતુર્વિધ શ્રી સંઘ સમક્ષ ઉક્ત મહાત્માના ગુણાનુવાદ તથા જીવન ચરિત્ર અસરકારક રીતે કહી બતાવ્યું હતું, વગેરેથી આ મહાત્માની ભકિત કરવામાં આવી હતી.

* * * * *

૨ ગામ—મંડોદા જીલ્લા શામ્ળપુર તાલુકા જ્વાલીયરથી એક ગૃદસ્થ લખી જણાવે છે કે આ ગામમાં જૈન શ્રવેતાંપરી ભાર્મિઓનું તીર્થ છે. શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથજી મહારાજ પાંચ પ્રતિમાજીની સાથે સ્વપ્ન આવવાથી જમીનમાંથી દેરાસર સહિત પ્રગટ થયેલ છે તે વખતે તરતજ પૂજા કરવામાં આવતા કેટલીક આશ્ચર્યજનક ખીના ખસી હતી તેમજ તેનો જીર્ણોદ્ધાર કરી કલશ ચડાવવામાં આવ્યો હતો. દરવર્ષ ફાગણ શુદ્ધ ત્રીજથી શુદ્ધ ૬ સુધી ૪ દીવસ મેળો ભરાય છે. હળરો જૈન બંધુઓ આવી દર્શન, પૂજા, ભક્તિનો ત્રાસ લે છે. જેથી તે બવસર ઉપર આવવા હિંદના દરેક જૈન બંધુઓને વિનંતિ છે. અહીં સર્વ પ્રકારનો પ્રમંથ અહીંના સંઘ તરફથી કરવામાં આવે છે. ટુકાણું—ખેરછા. રેલવે સ્ટેશનથી ૨૨ માઇલ અંકોદીયા છે ત્યાંથી ૧૬ માઇલ આ તીર્થ મંડોદા છે. (મળેલું)

* * * * *

શહેર ભાગનગરમાં અવધાનના પ્રયોગો.

આ શહેરમાં શ્રી સ્થાનકવાસી જૈન સમુદાયના મુનિરાજશ્રી રત્નચંદ્રજી મહારાજ પધારેલ હતા. જેઓ સંસ્કૃતનું તેમજ જૈનધર્મનું સારું જ્ઞાન ધરાવવા સાથે શતાવધાનના પ્રયોગો પણ કરી શકે છે. આ શહેરમાં ઘણા વર્ષો પહેલા શ્રીમાન્ ગટુલાજી વૈષ્ણવ ધર્મના મહા પુરુષે અવધાનના પ્રયોગો કર્યા પછી આ મહાત્માએ પોશ વદી ૧૦ ના રોજ ૩૫ અવધાન આ

અંથાવલોકન.

૧૮૭

શહેરની પ્રજા સમક્ષ કર્યા હતા. મતિજ્ઞાનના ક્ષયોપશમથી કે યોગ સાધનાથી શાસ્ત્રકાર મહારાજ કહે છે તેમ અનેક આશ્રયકારક ઘટનાઓ મનુષ્ય કરી શકે છે, મુનિશ્રી રત્નચંદ્રજીને પણ આ પ્રકારનો ક્ષયોપશમ થયેલ હોવાથી બહુ સારા પ્રયોગો કર્યા હતા. જૈન મુનિઓ આટલી હદ સુધી પહોંચવા જોઇ અમો અમારા આનંદ જાહેર કરીએ છીએ.

* * * * *

સ્વદેશ ઉપર ભાષણ.

ગયા માસમાં મુનિ જિનાવિજયનું ભાવનગર આગમન થતાં અત્રેની જૈન કોમના મુદ્દસ્થ શેઠ કુંવરજી આણુંદજી, વોરા જુઝાભાઈ સાકરચંદ, શા. દામોદરદાસ હરજીવનદાસ અને શેઠ હીરાલાલ અમૃતલાલની સહીથી હિન્દીમાં પ્રગટ કરી સ્વદેશી ઉપર ઉપાશ્રયમાં તેઓશ્રી પાસે ભાષણ કરાવ્યું હતું. જૈન કોમ ઉપરાંત અન્ય કોમની પણ હાજરી જોવામાં આવતી હતી. સાંભળવા પ્રમાણે ભાષણ બહુ સરલ અને અસરકારક કરવામાં આવ્યું હતું.

—❦—❦—❦—❦—❦—

અંથાવલોકન અને પુસ્તક પહોંચ.

નીચેના ગ્રંથો અમોને ભેટ મળ્યા છે. જે ઉપકાર સાથે સ્વીકારમાં આવે છે.

૧ શ્રી મહાવીર શાસન—ઉક્ત ગ્રંથ ઉપરોક્ત રજમા પુષ્પ તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. જેમાં મહાવીર પ્રભુનું ટુંક ચરિત્ર સાથે જૈન ધર્મનું આલંસાતત્વ, સાત ક્ષેત્ર સમકિતના સડસડ જોલ વગેરે વિષયો ઉપર સારું વિવેચન કરેલું છે. આ ગ્રંથના લેખક મહાત્મા વિદ્વાન હોવાથી લેખનશૈલી પણ સુંદર હોય તે બનવા જોગ છે અને ગ્રંથ હિંદી ભાષામાં છે. સંસ્થાની અમો અભિવૃદ્ધિમંચીએ છીએ.

૨ વીર હનુમાન, રૂપકિશોર તથા શ્રીતીર્થંકર ચરિત્ર ભૂમિકા—ત્રણ જુકો શ્રીઆંબાલા-શ્રીઆત્માનંદ જૈન ટ્રેકટ સોસાયટી તરફથી ભેટ મળેલી છે. આવી લઘુ જુકો કયાનક આપી અને તે હિંદી સરલ ભાષામાં પ્રકટ કરી સાહિત્યનો વધારો કરનાર આ સંસ્થાને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. જે દેશમાં જે ભાષાની જરૂર હતી તે જરૂરીયાત પુરી પાડવામાં આવેલ છે. મૂલ્ય પણ બહુજ અલ્પ રાખવાથી વધારે મનુષ્યો લાભ લે તે બનવા જોગ છે.

આત્માનંદ જૈન સભા અંબાલા—ઉક્ત સભાનો વાર્ષિક રીપોર્ટ (અક્ટોબર ૧૯૨૦ થી ૩૦ ડીસેમ્બર જનવારી સુધીનો) અમોને મળેલો છે. આ સભાને સ્થાપન થયા સુમારે દશ વર્ષ થયેલ હોવાથી એક દશકામાં પોતાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે ઉપદેશક, લઘુ ગ્રંથો, ધાર્મિક તથા સામાજિક ૫૩ પ્રસિદ્ધ કર્યા છે. તે ઉપરથી તેમની ગુરૂલકિત યાને સાહિત્યનો ફેલાવો કરવાની તીવ્ર ઉત્કંઠા જણાઇ આવે છે. આ સંસ્થાના મુખ્ય પુરૂષો કેળવણી તેમજ ગુરૂ ભક્ત હોવાથી ચાલુ જગતિ હોય એ બનવાજોગ છે. વિદ્યા પ્રચાર માટે શ્રી આત્માનંદ જૈન હાઇસ્કૂલ અને આત્માનંદ જૈન કન્યાશાળા અને વાંચનાલય પણ સાથે સાથે આ સંસ્થા ચલાવે છે તેને માટે સ્કુલ કમીટી

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પણ અલગ નીમવામાં આવેલ છે. તે દરેક ખાતાનો દ્વિસાથ આ રીપોર્ટમાં મુકવામાં આવેલો છે. તે બરાબર છે, આ સંસ્થાની અમો અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ અને સર્વ પ્રકારની મદદ જોન બંધુઓ આપશે, એમ સૂચના કરીએ છીએ.

૧ વીર હનુમાન.

૨ તિર્થંકર ચરિત્ર ભૂમિકા.

૩ રૂપકિશોર.

શ્રી આત્માનંદ ટ્રેકટ સોસાયટી, અંબાલા.

૪ કુમારપાળ પ્રતિબોધ.

૫ ગણુ-કારિકા.

૬ વાશગૃહ સૂત્ર.

૭ કવિન્દ્રાચાર્ય સૂચીપત્ર.

૮ સંગીત-મકરન્દ.

ધી ગાયકવાડ ઓરિયન્ટલ સોરોઝ, વડોદરા.

૯ ગિરનારમંડન શ્રી તેમનાથજીના અષ્ટોત્તર શત પ્રકાશી પૂજા.

શ્રી હંસવિજયજી જોન લાયબ્રેરી, વડોદરા.

૧૦ ઓલ ઇંડિયા કોંગ્રેસ કમીટીની સમ કમીટીનો પંજાબના રમખાણો વિષે રજુ કરવામાં આવેલી જુગાનીઓ.

૧૧ ઉપરોક્ત કમીટીનો પંજાબના રમખાણોની તપાસનો હેવાલ. અને છુકા શાહ ઝવેરચંદ મગનલાલ તરફથી ભેટ.

૧૨ શ્રી વીર પ્રભુકા વિહાર. ચિત્રપટ કી. ૦-૮-૦ | શ્રી. જી. શ્રવે. ઓસવાળ પુસ્તકાલય,

૧૩ શ્રી મહાવીર પ્રભુકા પારણા. , કી. ૦-૪-૦ | ચૌક-લખનો.

૧૪ ધી જોન સેનિટરી એસોસિએશન, સં. ૧૯૭૬-૭૭ નો રીપોર્ટ—મુંબઈ.

સ્વર્ગવાસ.

શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદસૂરિજી (આત્મારામજી) મહારાજના શિષ્ય પ્રમોદવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનીશ્રી અમૃતવિજયજી મહારાજ જેઓ મુળ વતની ધાંગધાના હતા અને જેમણે સંવત ૧૯૪૦ ની સાલમાં દિક્ષા લીધી હતી તેઓશ્રી પોશ વહી. ૨ રવીવારના રોજ સવારે આઠ વાગે દેરાસરજીમાંથી ચૈત્યવંદન કરીને આવતાં સમાધી પૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. તેઓશ્રી સ્વભાવે શાંત-સરલ અને ઉચ્ચ ચારિત્ર પાલક અને સારા વિદ્વાન હતા તેમણે તેમના શિષ્ય કીર્તિવિજયજી મહારાજને ઉચ્ચ સંયમ પાળવાનો બોધ અંતીમ વખતે આપ્યો હતો.

મુનિ મહારાજશ્રી માણેકમુનિ મહારાજના શિષ્ય મુનિશ્રી સંયતમુનિ મહારાજ મુળવતન સોનામ (પંજાબ) દિક્ષા સંવત. ૧૯૭૦ પોશ વહી ૨ ને રવીવારના રાત્રીના ૪ વાગે ભાવનગરમાં મારવાડીના વંડામાં સમાધીપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા તેઓશ્રી સ્વભાવે શાંત-સરલ અને ક્રિયાપાત્ર હતા.

આ સભાના માનવંતા લાઇફ મેમ્બર રાણપુર નિવાસી શેઠ ઉજ્જમશીભાઇ પર-
શોતમદાસ મહા શુદ્ધ ૪ યુધવારના રાત્રે ૧૧૧૧ વાગે વાલકેશ્વર તેમના બંગલામાં
માત્ર ટુંક દીવસની માંદગીમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

મહુમ સ્વભાવે સરલ, શાંત અને ધર્મની સારી લાગણીવાળા અને એક સારા
વ્યાપારી હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી એક લાયક ધર્મચુસ્ત સભાસદની અમને ખોટ
પડી છે, તેમના આત્માની પરમ શાંતિ ધૃવ્ય સાથે તેમના કુટુંબને દિલાસો આ-
પીએ છીએ.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

- ૧ સુસુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્કં કથા શા. ૧૬ શ્રી મંડલપ્રકરણ, શાહ ઉજ્જમશી માણે-
ઉત્તમચંદ હીરણ પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી, કચંદ ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૨ જૈન મેઘદૂત સટીક ૧૭ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય શેઠ પરમાનંદદાસ
રતનજી ગોધાવાળા, હાલ મુંબઇ.
- ૩ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ ૧૮ ગુણુભાળા (ભાપાંતર) શેઠ દુલભજી દેવાજી
રે. કરચલીયા-નવસારી
- ૪ અંતગડદશાંગસૂત્ર સટીક ભરૂચ નિવાસી ૧૯ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાપાંતર.
- ૫ શ્રી કલ્પસૂત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોસતરામ ૨૦ કાનપ્રદીપ
- ૫ મના ધર્મપત્નિ બાઇ યુનોબાઇનો દ્રવ્ય ૨૧ સંખોધ સિત્તરી શ્રી તખતગઢના જૈન
ગૃહસ્થો તરફથી.
- ૬ પદ્મસ્થાનક સટીક. ૨૨ ધર્મચરિત્ર
- ૭ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ. ૨૩ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય (ભાપાંતર)
- ૮ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક. ૨૪ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાપાંતર)
- ૯ શ્રાવકધર્મવિધિ પ્રકરણ સટીક. ૨૫ પ્રશ્નોત્તર પદ્ધતિ.
- ૧૦ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત. ૨૬ પાતાંજલ યોગદર્શન.
- ૧૧ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય. ૨૭ શ્રી નેમિનાથ ચરિત્ર ભાપાંતર.
- ૧૨ જૈન ગ્રંથ પ્રસસ્તિ સંગ્રહ. ૨૮ પ્રભાવક ચરિત્ર ભાપાંતર.
- ૧૩ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે) નંબર ૧૯-૨૦-૨૨-૨૩-૨૪-૨૬
- ૧૪ ધાતુ પારાયણ. ૨૭-૨૮ ના ગ્રંથોમાં મદદની અપેક્ષા છે.
- ૧૫ શ્રી નંદીસૂત્ર-શ્રી હરિભદ્રસૂરિકૃત ટીકા. સાથે જુહારીવાળા શેઠ મોતીચંદ સુરચંદ તરફથી

પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ ભાગ ૨ જો, રૂ. ૩-૮-૦.

આ ગ્રંથ તદ્દયાર ચમ્પ ગયાની અન્ને તેમાં આવેલી હકીકતનો સવિસ્તર ખુલાસો પ્રથમના
અંકોમાં આવી ગયેલ છે. પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ ભા. ૧ લાની નકલો કેટલાક મહાપયો હવે
તદન ચમ્પ રહ્યા બાદ મંગાવે છે. પ્રાચીન શોધખોળના ગ્રંથો તુરતમાજ ખપી જતા હોવાથી પા-
છળથી અમારે ના લખવી પડે છે, જેથી બીજા ભાગ માટે પણ નિરાશ ન થવું પડે. માટે તાકીદે
મંગાવી લેવા વિનંતિ છે. પોસ્ટ ખર્ચ જુદો.

સદ્વર્તન તથા શુદ્ધ અંતઃકરણ.

“ સદ્વર્તનમાં તથા શુદ્ધ અંતઃકરણમાં જે અદ્ભુત શક્તિ રહેલી છે તેવી શક્તિ બીજા કોઈ ગુણમાં ભાગ્યેજ જોવામાં આવે છે. ખરું કહીએ તો, જોઈએ તો તેમાં સર્વ ગુણોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. તમારું જીવન સંપૂર્ણ રીતે તમારું જીવન તમારા હાથથી કાંઈ ખોટું કે નીચું કામ થશે ખરું ? કદિ નહિ. તમારું અંતઃકરણ શુદ્ધ હશે, તમારામાં ખોટો ડોળ કે કપટ જરાપણ નહિ હશે તો તેથી બીજાઓને તમે ઘણું લાભ કરી શકશો. તમે તેઓના પ્રત્યે માયાળુ થશો, તેઓની લાગણીને માન આપીને વર્તશો અને જરૂરને વખતે તેઓને સહાય કરશો. દુઃકામાં, તમે સર્વ પ્રત્યે પૂર્ણ પ્રેમ અને ભલામી બતાવશો. એ ઉપરાંત તમને પોતાને સદ્વર્તનથી અને શુદ્ધ અંતઃકરણથી બહુ લાભ થાય છે. સારો કે નરસો, પ્રમાણિક કે અપ્રમાણિક, દરેક માણસ તમારી તારીફ કરવાને અને તમારી ઉપર પ્રેમ બતાવવાને આકર્ષાય છે. આ તમને મોટામાં મોટા આનંદનું કારણ છે. એથી વિશેષ લાભ એ કે લોકોમાં તમારું માન વધે છે, અને વિશ્વાસના જોખમદારીનાં મોટા દરજ્જાઓ માટે તમારી પસંદગી કરવામાં આવે છે. અપ્રમાણિક માણસો જે હજી હાથથી છેક નહિ ગયા હોય, તેનાં મનમાં આજરૂની કાંઈક ખેવના રહી હશે, તેઓ તમારી હાજરીમાં શરમના માર્યા નીચું જોઈ જાય છે; સ્તબ્ધ બની જાય છે અને કાંઈપણ હલકાઈ કરવાની તેઓની હિંમત ચાલતી નથી. વળી કોઈ હિંસક પશુ હિંસાનું કામ કરતા હોય તે વખતે તમારી દૃષ્ટિ તેના ઉપર પડે તો, બંધનું માર્કું તે તરતજ નાશી જાય છે. સદ્વર્તનનો અને શુદ્ધ અંતઃકરણનો આવો જખરો પ્રતાપ છે ! તેની અસર તમારા મુખ ઉપર અને તમારાં નાનાં મોટાં દરેક કામમાં સચોટ જણાઈ આવે છે.

* * * * *

“ ખરેખરો પવિત્ર માણસ તેનેજ જાણવો, કે જેનું હૃદય સાફ અને વર્તન સરસ રીતે છે, તે તમને દુઃખમાં દિલાસો આપી શકે છે. વિશેષમાં તેના સમાગમથી તમને એમજ થશે કે મારા અંતરમાં ઉદાસી શામાટે આવવી જોઈએ ? ”

“ દુઃખમાં પણ આનંદ પ્રાપ્તિના માર્ગમાંથી. ”